

ἐκείνην». κβ') Ὁμιλία εἰς τό: «Ἄρθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχώ καὶ λησταῖς περιέπεσεν». κγ') Ὁμιλία δὲ τε ἐθεράπευσεν ὁ Χριστὸς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν, καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν, καὶ Περὶ χρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης. κδ') Ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν φητόν: «Δεῖ δὲ καὶ αἱρέσεις εἶναι ἐν ὑμῖν, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται». κε') Ὁμιλία εἰς τὴν Χαρακαλὰν καὶ εἰς τὸν Φαραὼ, καὶ δὲ: «οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ». κζ') Ὁμιλία εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῆς Χαρακαλᾶς. Ἐφρέθη μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ἔξοριας. κζ') Ὁμιλία εἰς τό: «Εἰρήνηρ διώκετε μετὰ πάτων καὶ τὸν ἄγιασμόν», καὶ δποτορ δεῖ εἶναι τὸν ἀληθῆ χριστιανόν, καὶ Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ χρίσεως. κη') Ὁμιλία Περὶ ὑπομονῆς καὶ καταρύξεως καὶ ἐπιθυμίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καὶ Περὶ τῆς δευτέρας παρονοσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. κθ') Περὶ τελείας ἀγάπης καὶ τῆς κατ' ἄξιαν τῶν ἔργων ἀρταποδόσεως, καὶ Περὶ καταρύξεως. λ) Εἰς τό: «Πάντες παραστησόμεθα τῷ βίβλῳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δώσει». λα') Περὶ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀραστάσεως. λβ') Ὁμιλία δὲ τιθαυμαστὸν καὶ πολλῶν ἄξιον λόγων ἡ παρθενία.

ΡΞΔ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Ηκρωτηρίασται ἡ ἀρχὴ τοῦδε τοῦ τεύχους τῇ ἐκπτώσει 24 φύλλων, ἐν οἷς ἐγέγραπτο τὸ ἥμισυ τοῦ: Εἰς τὸν μακάριον Βαβύλαν Λόγου, καὶ προσέτι οἱ Κατὰ Ἰουλιαροῦ καὶ Πρὸς Ἑλληνας. Ἐπεὶ δὲ ὁ μετὰ τοῦτον φερόμενος ἀριθμεῖται τρίτος ὑπὸ τοῦ ἥμετέρου ἀντιγραφέως, πρόδηλον δὲ: σὺν τοῖς ἐκλελοιπόσι φύλλοις ἡφάνισται καὶ ὁ πρῶτος, ὃς ἦν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ὁ Εἰς τὸν ἄγιον ιερομάρτυρα Βαβύλαν ἔτερος Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός, ὁ καὶ πρότερος τοῦ εἰρημένου τασσόμενος ἐν τῇ τοῦ Μοντεφαλκωνίου ἐκδόσει. Ἀπαρτίζεται τοίνυν τὸ τεύχος ἐκ φύλλων 236 ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, καὶ ἔστι γραφὴ τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. Περιέχονται δὲ ἐν αὐτῷ ταῦτα:

α') Τὰ λειπόμενα τοῦ εἰς τὸν μακάριον Βαβύλαν κτλ. Λόγου. β') Ὁμιλία ἐγκωμιαστικὴ εἰς τοὺς ἄγιους Μάρτυρας Ἰουβεντίτορον καὶ Μαξιμίτορον τοὺς ἐπὶ Ἰουλιαροῦ τοῦ ἀποστάτου μαρτυρήσαστας. γ') Ὁμιλία ἐγκωμιαστικὴ εἰς τὰς ἄγιας Μάρτυρας Βερρίκην καὶ Προδόκην παρθέρον καὶ Δομηνίκαν τὴν μητέρα αὐτῶν. δ') Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἄγιαν Πελαγίαν. ε') Εἰς τὴν ἄγιαν Μάρτυρα Δροσίδα, καὶ δὲ καλὸν τὸ μεμρῆσθαι θαράτου. ζ') Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Μάρτυρα Βαρλαάμ. η') Ἐγκώμιον εἰς Αιγυπτίους Μάρτυρας. θ') Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Ἰγγράτορ τὸν Θεοφόρον ἀρχιεπίσκοπον Ἀρτιοχείας, εἰς Ρώμην ἀπερεχθέρτα καὶ αὐτόσε μαρτυρήσαστα, κάκετθεν αὐθίς εἰς Ἀρτιοχείαν κομισθέρτα. ι') Ἐγκώμιον εἰς τὸν μακάριον Φιλογόριον γενέμεκον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον, καὶ δὲ τὸ προοεῖται τῶν κοινῆς συμφερόντων οὐδὲν λειπεῖ εἰς εὐδοκίμησιν παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ δὲ τὸ φραδύμως προσιέραι τοῖς θεοῖς μυστηρίοις κόλασιν ἀφόρητον ἔχει, κἄνταξ τοῦ ἐριαυτοῦ τοῦτο τολμήσωμεν. Ἐλέχθη δὲ πρὸ εἰς ἥμερῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. ια') Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Μάρτυρα Λουκιαρόν. Ἐλέχθη τῇ ἐπαύριον τῶν Φωτῶν. ιβ') Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Μελέτιον ἐπίσκοπον Ἀρτιοχείας, καὶ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν συνελθόντων. ιγ') Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἄγιοις πατέρα ἡμῶν Εὐστάθιον ἀρχιεπίσκοπον Ἀρτιοχείας τῆς μεχαλῆς. ιδ') Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἄγιους Πάντας τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαστας. ιε') Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον Μάρτυρα Ἰουλιαρόν. ις') Εἰς τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Α'. ιζ') Εἰς

τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Β'. ιη') Εἰς τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Γ'. ιθ') Εἰς τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Δ'. κι') Εἰς τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Ε'. κα') Εἰς τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Ζ'. κβ') Εἰς τὸν ἄγιον Παῦλον, Λόγος Ζ'. κγ') Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Μαχαβαίους καὶ τὴν μητέρα αὐτῶν. κδ') Ἐγκώμιον Β' εἰς τοὺς ἄγιους Μαχαβαίους. κε') Εἰς τὰ κατὰ τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν Σαούλ, καὶ Περὶ ἀνεξικακίας, καὶ τοῦ δεῖται φείδεσθαι τῷ ἔχθρῳ, καὶ μηδὲ ἀπόγνωστας λέγειν κακῶς. κζ') "Οτι μέγα ἀγαθὸν οὐ τὸ μετιένται μόνον ἀρετήν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαινεῖται ἀρετήν, καὶ ὅτι μεῖζον ἔστησε τρόπαιον φεισάμενος τοῦ Σαούλ ὁ Δαβὶδ η ὅτε τὸν Γολιάθ κατῆνεγκε, καὶ ὅτι ἑαυτὸν μᾶλλον η τὸν Σαούλ ὡφέλησε τοῦτο ποιήσας, καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Σαούλ. κζ') "Οτι ἐπισφαλές τὸ εἰς θέατρα ἀγαθαλεῖται, καὶ ὅτι μοραχοὺς ἀπηρτισμένους ποιεῖ, καὶ ὅτι ἀθυμίας αἰτιοὶ καὶ πολέμου τοῦτο, καὶ ὅτι πᾶν εἶδος ἀνεξικακίας ὑπερεβάλετο ὁ Δαβὶδ ἐν τοῖς κατὰ τὸν Σαούλ, καὶ ὅτι τὸ φέρειν ἀρπαγὴν πράως τοῦ δοῦται ἐλεημοσύνην ἵσος. κη') Ἐγκώμιον εἰς Διόδωρον τὸν ἐπίσκοπον προλαβόντα καὶ ἐγκωμιάσαντα. Ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ τεύχους ἔξωφύλλῳ εὑρηται τὸ τοῦ κεχτημένου τὸ τεύχος ὄνομα: «Τοῦ πρωτοσυγκέλλου Κωνσταντίνου τοῦ Μυστογράφου».

ΡΞΕ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεύχος ἐν φύλλῳ περὶ τὴν Ι' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα, συγκείμενον δὲ ἐκ φύλλων 367. Εὑρηται ἐν αὐτῷ τάδε:

α') Προφυλακτικός, Λόγος Α'. β') Προφυλακτικός, Λόγος Β'. γ') Περὶ Προοϊάς, Λόγος Α' (ελλιπής). δ') Περὶ Εἰμαριένης, Λόγος Α'. ε') Περὶ Εἰμαριένης, Λόγος Β': ζ') Περὶ Προοϊάς, Λόγος Β'. ζ') Περὶ Εἰμαριένης, Λόγος Γ'. η') Περὶ Εἰμαριένης, Λόγος Δ'. θ') Εἰς τὸ ὅτι Παλαιᾶς καὶ Καινῆς εἰς ὁ νομοθέτης, καὶ εἰς τὸ ἐνδυμα τοῦ ιερέως, καὶ Περὶ μεταροϊάς. ι') "Οτε Σατορτίτος καὶ Αὐρηλιανὸς ἔξωρισθησαρ, καὶ Γαιτᾶς ἔξηλθε τῆς πόλεως, καὶ Περὶ φιλαργυρίας. ια') Εἰς Εὐτρόπιον εὐνοῦχον πατρίκιον καὶ ὑπατον. ιβ') "Οτε τῆς ἐκκλησίας ἔξω εὑρεθεὶς Εὐτρόπιος ἀπεσπάσθη, καὶ εἰς τό: «Παρέστη η βασιλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἴματισμῷ διαχρύσῳ». ιγ') Εἰς τὸ τοῦ Ἀβραὰμ φητὸν τὸ λέγον: «Θὲς τὴν χειρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου», καὶ εἰς διαφόρονς μαρτυρίας. ιδ') Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ. ιε') Εἰς τὸν ἄγιον Ἀκάκιον τὸν ποιμένα, καὶ εἰς τὸ πρόβατον, καὶ εἰς τὸ καταπέτασμα, καὶ εἰς τὸ ίλαστήριον. ιζ') "Οτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐδεὶς παραβλάψαι δυνήσεται, καὶ εἰς τοὺς ἄγιους τρετές Παΐδας, πεμφθεὶς ἐκ τῆς ἔξορίας ἀπὸ Κονκονσὸν πρὸς τὴν μακαρίαν Ὁλυμπίαδα καὶ πρὸς πάρτας τοὺς πιστούς. ιζ') Εἰς τὰς σφραγῖδας τῶν βιβλίων, καὶ ὅπως προσφέρει ὁ νίδος τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατήρ τῷ νίῳ, καὶ εἰς τὴν τοῦ Σωτῆρος Οἰκογούλαρ. ιη') Εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον, καὶ ὅτι τοῦ προοεῖται τῷ κοινῇ συμφερόντων οὐδὲν ἵσον εἰς εὐδοκίμησιν παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ ὅτι τὸ φρεθύμως προσιέραι τοῖς μυστηρίοις κόλασιν ἀφόρητον ἔχει, κἄν ἀπαξ τοῦ ἐγιαντοῦ τοῦτο τολμήσωμεν. Ἐλέχθη πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. ιθ') Εἰς τὴν ἐρανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τό: «Ἐκάστῳ κλίματι ἐφεστήκεσσαν ὄγγελοι». κ') Εἰς τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. κα') Ταῖς Καλάνδαις, μὴ προσελθόντος τοῦ ἐπισκόπου Ἀρτιοχείας Φλαβιανοῦ. Ἐλέχθη κατὰ τῷ παρατηρούντων τὰς γεομηρίας καὶ κατὰ τὴν πόλιν χορείας τελούντων, καὶ εἰς τὸ φητὸν τοῦ Ἀποστόλου τό: «Πάντα

εἰς δόξαν Θεοῦ ποιείτω». κβ') Εἰς τό: «Ο Κύριος ἐβασιλεύει», καὶ εἰς τό: «Οταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ», καὶ εἰς τὸ μνησήριον τοῦ Βαπτίσματος. κγ') Εἰς τὸ ἀποστολικὸν φητόν: «Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, διτι οἱ πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἤσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο». κδ') Εἰς τὰ ἄγια Θεοφάγεια. κε') Περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος. κζ') Εἰς τὸ Βάπτισμα, καὶ εἰς τὸν πειρασμόν, καὶ εἰς τὸν ληστήν, καὶ κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ τὸν ροητέον τό: «κλητὸς Ἀπόστολος», καὶ εἰς τινα φητὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἐρμηνεία. κζ') Εἰς τὴν μυήμην τοῦ ἀγίου Βάσσου. Ἐλέχθη εἰς τοὺς φόβους, καὶ εἰς τό: «Δεῦτε μάθετε ἀπ' ἐμοῦ διτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ». κη') Μετὰ τὸν σεισμόν. κθ') Εἰς τὸν Φαρισαϊκῶν φητῷ τῷ λέγοντι: «εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται», καὶ Περὶ ταπεινοφροσύνης καὶ προσευχῆς. λ') Πρὸ ταύτης διμήνιας εἰς τὸν Φαρισαϊκόν, τὸν πρὸς τοὺς οὐκ εἰς δέον χρωμένους τῷ ἀποστολικῷ φητῷ τῷ λέγοντι: «εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται», καὶ Περὶ ταπεινοφροσύνης. λα') Εἰς τὸν Ἀσωτον, καὶ Περὶ μεταρολας, καὶ Εἰς τὸ ἔνδον γρωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ, καὶ εἰς τὸν ληστήν. λβ') Εἰς τὸν περὶ φύσεως νόμον. λγ') Οτι ἀπελεύθητος ἡ κόλασις, καὶ εἰς τὸ φητόν τοῦ Ἀποστόλου: «Ἐλ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τῷ θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἀργυρόν, λίθους τιμέους, ἔνδα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστον τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἡ γὰρ ὑμέρα δηλώσει κτλ.». λδ') Περὶ τῆς τῶν μελλόντων ἀπολαύσεως καὶ τῆς τῶν παρόντων εὐτελείας. λε') Εἰς τό: Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων. λσ') Ἀπελθόντος τοῦ ἐπισκόπου Μαρτύρων ὑμέραν ἐν τῇ χώρᾳ ἐπιτελέσαι. Ἐλέχθη ἡ Ὁμιλία ἐν τῇ πόλει Εἰς Μάρτυρας, καὶ Περὶ καταρύξεως καὶ ἐλεημοσύνης.

ΡΞΓ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ περὶ τὴν ΙΑ' ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον καὶ φύλλα περιέχον 293. Περιλαμβάνει: 'Ομιλίας εἰς τὴν Γένεσιν ΑΓ', ἢτοι ἀπὸ τῆς Α' καὶ καθεξῆς.

ΡΞΖ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Καὶ τοῦτο ἵσου ἐστὶ μεγέθους τῷ προηγουμένῳ, καὶ ἡ γραφὴ σύγχρονος αὐτῷ. Περιέχει δὲ φύλλα 273 καὶ 'Ομιλίας εἰς τὴν Γένεσιν ἀπὸ τῆς ΑΑ' ἄχρι τῆς ΞΖ'.

ΡΞΗ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Σύγχρονον καὶ ἴσομέγεθες τῷ προτέρῳ ἐστὶ καὶ τὸ τεῦχος τοῦτο, καὶ σύγκειται ἐκ 430 φύλλων. Περιλαμβάνει δὲ 'Ομιλίας εἰς τὸ κατὰ Μαθατον Εὐαγγέλιον Μ', ἢτοι ἀπὸ τῆς Α' καὶ καθεξῆς.

ΡΞΘ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ μεγάλῳ γεγραμμένον περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα καὶ ἐκ φύλλων συγ-

κείμενον 306. ὃν τὰ πρόσθια 61 ἐκ χάρτου δητα βαμβακίνου προσετέθησαν ύπὸ μεταγενεστέρου γραφέως τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος. Περιέχει δὲ Ὁμιλίας εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, ἀπὸ τῆς ΜΕ' ἄχρι τῆς Η'.

ΡΟ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τὸ τεῦχός ἐστιν ἐν φύλλῳ περὶ τὴν ΙΒ' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα καὶ περιέχει φύλλα 267. Εὑρηνται δὲ ἐν αὐτῷ τὰ ἔξι τῆς:

α') Περὶ Ἀκαταλήπτου, Α'. β') Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸς Ἀρομοίους εἰπόντος, εἴτα πρὸς Ἰουδαίους, εἴτα συγησσαντος διὰ παρονοίαν ἐπισκόπων, καὶ Μαρτύρων γιγομένων πολλῶν, νῦν πάλιν πρὸς Ἀρομοίους. Περὶ Ἀκαταλήπτου, Β'. γ') Περὶ Ἀκαταλήπτου, καὶ διὶ οὐδὲ συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ φορητὴ τοῖς Σεραφίμ, Γ'. δ') Περὶ Ἀκαταλήπτου, Δ'. ε') Περὶ Ἀκαταλήπτου, Ε'. σ') Ἐόρηθη ἐρ καιρῷ πρὸς Ἀρομοίους. ζ') Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας τῆς συνάξεως, καὶ τοῦ δμοούσιον εἴραι τὸν Υἱὸν τῷ Πατρὶ ἀπόδειξις, καὶ διὶ τὰ ταπεινῶς εἰρημένα παρ' αὐτοῦ, οὐδὲ δι' ἀσθέτειαν δυνάμεως, οὐδὲ δι' ἐλάττωσικ ἐγίνετο, ἀλλὰ δι' οἰκονομίας διαφόρους ἀπὸ τοῦ Περὶ Ἀκαταλήπτου ἀκολούθως. η') Περὶ Ἀκαταλήπτου, Η'. θ') Πρὸς τοὺς ἁδίως σκανδαλιζομένους ἐπὶ ταῖς παραγομέναις ταῖς γιγομέναις, καὶ τοῦ λαοῦ καὶ πολλῶν ιερῶν διώξει καὶ κατασπορῇ, καὶ Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ προοίας, καὶ Περὶ Ἀκαταλήπτου Λόγος κεφαλαιώδης ἀπὸ τῆς ἑξορίας, θ'. ι') Περὶ Ιερωσύνης, Α'. ια') Περὶ Ιερωσύνης, Β'. ιβ') Περὶ Ιερωσύνης, Γ'. ιγ') Περὶ Ιερωσύνης, Δ'. ιδ') Περὶ Ιερωσύνης, Ε'. ιε') Περὶ Ιερωσύνης, Ζ'. ισ') Κατὰ Ιουδαίων, Α'. ιζ') Κατὰ Ιουδαίων, Β'. ιη') Κατὰ Ιουδαίων, Γ'. ιθ') Κατὰ Ιουδαίων, Δ'. ικ') Κατὰ Ιουδαίων, Ε'. ια') Κατὰ Ιουδαίων, Ζ'.

ΡΟΑ'.

ΙΩΒ

Μετὰ τὸ ΞΖ' τεῦχος, τοῦτο ἐστι τὸ ἀρχαιότερον καὶ λαμπρότερον ὃν κέχτηται ἡ ἡμετέρα βιβλιοθήκη χειρογράφων, ἀριστούργημα δητῶς καλλιγραφίας ὄν. Καὶ εἰ μὴ ιερόσυλοι χεῖρες ἡκρωτηρίασαν καὶ διεσπάραξαν αὐτὸν πολλαχοῦ, οὐκ ἂν ύπῆρχεν ἵσως δμοιον ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἄλλας βιβλιοθήκας ἀποκειμένοις προγονικοῖς θηταυροῖς. Ἐγράφη ἵσως φιλινούσης τῆς Ζ' ἡ γοῦν ἀρχομένης τῆς Η' ἑκατονταετηρίδος, καθὼς ἔκρινε καὶ ὁ περιώνυμος τῶν θείων Γραφῶν κριτικὲς καὶ τῆς παλαιογραφίας ὅχ' ἀριστος γνώμων Κωνσταντίνος Τισσενδόρφιος¹. Περιέχει δὲ νῦν τὸ τεῦχος φύλλα 247 σὺν τῷ ἔξωφύλλῳ τοῦ τέλους ἐν φύλλου σχῆματι. Ἐστι δὲ οὐχ ἀπλῶς τὸ τοῦ μακαρίου Ιώβ βιβλίον καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς αὐτὸν Σειρὰ τῶν ἀρχαίων Ὑπομηματιστῶν, ἦτοι Ἀπολλιναρίου. Βασιλείου. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Γρηγορίου Νέσσης.

¹ Θαυμάζειν ἡμῖν ἔπεισι τί ποτε παθών, ἢ τίνι τεκμηρίῳ χρησάμενος ὃ ἐν τῷ τῆς Λειψίας πανεπιστημίῳ καθηγητῆς τῆς παλαιογραφίας V. Gardthausen ὑπεβίβασε τοῦ χειρογράφου τοῦδε τὴν ἡλικίαν κατὰ δύο καὶ ἐπέκεινα ἑκατονταετηρίδας, ἀποφηνάμενος διὶ ἐγράφη περὶ τὸ 950 ἔτος [ὅρᾳ τὸν αὐτοῦ: Catalog. codic. Graecor. Sinaiticor. — Spicileg. Patmias. σελ. 262. Οxon. 1886]. Εἴκοτας ἄρα ὑποτοπάσειν ἀν τις, διὶ οὐδαμῶς ἀνέπτυξε τὴν βιβλίδν ὃ δεινὸς παλαιογράφος ὅπως ἐμβλέψῃ εἰς τὸ τῆς γραφῆς εἶδος, ἀλλὰ προσέσχε μᾶλλον τὸν νοῦν εἰς τὰ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἐμφερόμενα ὑστερόχρονα σημειώματα, τὰ ὅλως ἀσχετά πρὸς τὸ τοῦ τεῦχους περιεχόμενον, περὶ ἣν βλέπε κατωτέρω. Κάκεῖνο δὲ προσήκει μὴ παρασιωπῆσαι ἡμᾶς, διὶ εἰ καὶ εἶχεν ὁ ἀνήρ σταχυολογήσας ἀπὸ τῆς ἡμιστέρας ταῦτης ἀγραγρῆς τὰς ἐν ὀλίγοις μόνον τῶν πατμιακῶν γειρογράφων φερομένας σημειώσεις τοῦ καθ' ὃν ἐγράφησαν ταῦτα γρόνου, ἀλλ' ὅμως ἀξιον ἔκρινε σιγῇ τὸ πρᾶγμα παρελθεῖν, τὸν ἀλλότριον πόνον ὡς οἰκεῖον θέμενος!

Διδύμου. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Εὐαγρίου. Εὺσεβίου Καισαρείας. Θεοδώρου Μογούεστίας. Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας. Ιουλιαροῦ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Κλήμεντος. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας. Μεθοδίου Σίδης. Ὄλυμπιοδώρου Διακόνου. Πολυχρονίου Ἀταμείας. Σενῆρου Ἀρτιοχείας καὶ Ὡριγένους. Καὶ τὸ μὲν κείμενον κατὰ μέσον γέγραπται τοῦ φύλλου γράμμασι στρογγύλοις πέριξ δὲ ἐπὶ τῆς ωᾶς ἡ Ἐρμηνεία, μικροτέροις κεφαλίοις γράμμασι τοῖς λεγομένοις ἀγκυλωτοῖς (unciales). Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αἱ διαφέρουσαι ἀναγνώσεις, κατὰ τὰς τοῦ Ἀκύλα, Θεοδοτίωρος καὶ Σιψιάχου ἑρμηνείας, παρασεσημείωνται μεταξὺ τοῦ κειμένου μικροτάτοις ἀμφοῖοις γράμμασι. Πλεισταχοῦ δὲ τοῦ κειμένου φέρονται καὶ τὰ κριτικὰ σημεῖα, οἷον ὁ περιεστιγμένος ὄβελός, καὶ ὁ ἀστερίσκος. Ἐκεκόσμητο δὲ καὶ πολλαῖς εἰκόσιν οὐχὶ καλλιτεχνικῶς ἔξειργασμέναις, τὰς Ὅποθέσεις τῆς βίβλου ἀπεικονίζοσσαις· τόγε νῦν ὅμως ἀπελείφθησαν τεσσαράκοντα μόνον καὶ δύο, ὡν αἱ πλείους ἔξιτηλοι σχεδὸν ἐγένοντο τῇ τοῦ χρόνου ἐπηρεάᾳ καὶ τῇ συχνῇ τοῦ τεύχους ἀνελίξει. Οὐ μέντοι καὶ τοῦτο διέφυγεν, ὡς ἔσθημεν εἰπόντες, τὴν λώβην ἀδίκων χειρῶν μᾶλλον ἢ τοῦ χρόνου, κανὸν ἀλλως ἐν καλῇ διετηρήθη καταστάσει· λείπουσι γάρ ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς φύλλα, ἐν οἷς τὰ εἰδισμένα ἦσαν προκοσμήματα, ἢ τε Προθεωρία τοῦ Α' κεφαλαίου καὶ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ μέχρι τοῦ 3 στίχου· ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ ταῦτα· Φύλλον ἐν περιλαμβάνον τὰ λειπόμενα τοῦ Β' κεφαλαίου, ἀπὸ τοῦ· «Πήξατες ἔκαπτος τὰ ἱμάτια αὐτοῦ». Φύλλον ἐκ τοῦ Δ' κεφαλαίου, ἀπὸ τοῦ· «Ἀπὸ προστάργιατος Κυρίου ἀπολοῦνται», ἥχρι τοῦ· «Οὐδὲρ ἄρ σοι τούτων κακὸν ἀπίγνησεν». Φύλλος δικτῷ, μετὰ τὴν Προθεωρίαν τοῦ ΚΤ' κεφαλαίου, τὸ ΚΘ' τοῦ τεύχους τετράδιον ἀπαρτίζοντα, τὰ πάντα δὲ εἰκονογραφημένα, ὡς ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῆς Προθεωρίας καὶ τῆς τοῦ κεφαλαίου ἀρχῆς παρεμβεβλημένων εἰκόνων τεκμαιρόμεθα. Φύλλον ἐκ τοῦ ΚΤ' κεφαλαίου, ἀπὸ τοῦ· «Κατασκέψεται δρη τομὴν αὐτοῦ», ἔως τοῦ· «Καὶ θηρία ἀγροῦ καταπατήσει». Φύλλον ἐκ τοῦ ΚΗ' κεφαλαίου, ἀπὸ τοῦ· «Θηρίοις τετράποσιν ἐπὶ γῆς ἀλλοιμέροις», ἔως τοῦ· «Ἡγηται δὲ τὴν θάλασσαν ὥσπερ ἔξαλειπτρον». Φύλλον ἐν περιλαμβάνον ἀπὸ τὸ ΛΑ' κεφαλαίον, πλὴν τῆς Προθεωρίας. Φύλλα τέσσαρα, ἐκ τοῦ ΛΓ', τοῦ καὶ τελευταίου κεφαλαίου, ἀπὸ τοῦ· «Καὶ εἶδερ Ἰὼβ τοὺς νιὸντας αὐτοῦ», μέχρι τοῦ· «Καὶ ὅγομα τῇ πόλει αὐτοῦ Γεθαίμι»· μεθ' ὁ τὸ τέλος ἔπειται τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς δλῆς βίβλου. Λυπηρὸν δ' ὅτι ἀπηξίωσεν ὁ τὴν βίβλον ἄριστα καλλιγραφήσας τὸ οἰκεῖον γνωρίσαι τιμῆν δνομα. Ταῦτα δὲ καὶ μόνα ἐσημειώσατο ἐν τῷ τέλει, ἐκ τῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου λαβὼν Ἐπιστολῆς· «Τὴν ὑπομονὴν Ἰὼβ ἴκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολνεύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων¹. Δόξα σοι ἀγία Τριάς». — «Εἰσὶν ἐν τῇ βίβλῳ Διάλογοι ΝΒ' ἐν περιοχαῖς ΛΕ', οὕτως· 'Ἐξηγητικοῦ πτεύματος Διάλογοι Σ', Κυρίου Θ', Διαβόλου Δ', Ἀγγέλου Δ', Ἰὼβ ΙΕ', Γυναικὸς Α', Ἐλιφάτη Γ', Βαλδαὶδ Γ', Σωφράτη Β', Ἐλιοὺς Ε', Όμοιος ΝΒ'». Ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ ἔξωφύλλῳ φέρονται πέντε χειρὸς νεωτέρας σημειώματα, ἔξιτηλα μὲν κατὰ τὸ πλεῖστον γενόμενα, εὐδιάκριτον δὲ ἀποσώζοντα ἔτι τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγράφησαν, ἥτοι τὸ 'συξέζ' [†959], ἵνδικτιῶνος β'. Ἀναφέρονται δὲ πάντα εἰς ἀγορὰν ἐργαστηρίων καὶ τῆς προξόδου καὶ τοῦ τέλους αὐτῶν· ἐξ ὡν παρχτιθέμεθα ἐνταῦθα τὸ πρῶτον· «†Ἐργαστήρ[ιον] τὸ ἀγο[ρασθὲν] παρὰ (οὗτω) Εὔδοξίασ τῇσ 'Ἐταιριωτήσησ παρὰ τ[οῦ κυροῦ;]
Λέοντος τοῦ 'Ροδίου εἰσ χρυσίου λίτρασ ζ' iεδικτ. β', ἐτους συξέζ [†959]
τελετ εἰσ τὸ μέρος [τῆς μονῆς;]. Σημειούσθω μέντοι καὶ τόδε, ὅτι ἡ Σειρὰ
τῶν Πατέρων τοῦ ἡμετέρου τουτοῦ χειρογράφου διαλαμβάνει πλείονα, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν
Ωριγένους, καὶ διεξοδικώτερα τῶν περιεχομένων ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Νικήτα 'Ηρακλείας,

¹ Ἰακώβ, ε', 11.

τῇ ἐν Λονδίνῳ ἐκδόθείσῃ ὑπὸ τοῦ Πατρικίου Ἰουνίου ἐκ δύο τῆς Βοδληϊακῆς βιβλιοθήκης χειρογράφων [Catena Graecor. Patr. in beatum Iob. Collectore Niceta Heracl. Metropol. Lond. 1637]. Στερούμενοι γὰρ ἄλλης τινος νεωτέρας καὶ πληρεστέρας ἵσως ἐκδόσεως, ταύτην καὶ μόνην πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχομεν, πρὸς ἣν ἐξ ἐπιπολῆς ἐποιησάμεθα ἀντιπαραβολήν. "Ινα δὲ καὶ τοῖς περιέργως ἔχουσι δεῖγμα δῶμεν τῆς τοῦ χειρογράφου καλλιγραφίας, παραπιθέμεθα ἐν τῷ τέλει¹ τεμάχιον ἐν πανομοιοτύπῳ ληφθὲν ἐκ τῆς σελ. 236 τοῦ τεύχους [Κεφ. α', 11, τῆς ἐκδόσεως].

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Κ.

ΡΟΒ'.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΩΝ

"Εστι καὶ τοῦτο τὸ τεῦχος ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης, ὡς ὁ τῶν γραμμάτων ἐμφανεῖς χαρακτήρ, μικρῶν ἀγκυλωτῶν δητῶν, γραψὲν πιθανώτατα περὶ τὴν Θ' ἀρχομένην ἔκσταστης τηροῦσαν ἐν καλλιστῇ περγαμηνῇ ἐν τετάρτου μεγάλου σχήματι. Περιέχει δὲ φύλλα 289. Ή δὲ τῶν ἐμφερομένων τάξις ἔχει ὥδε :

α') Κανόνες σὺν Θεῷ τῷ ἀγίων Ἀποστόλων ΠΕ'. β') Συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ΤΙΗ' ἀγίων Πατέρων Κανόνες Κ'. γ') Τῆς γενομένης Συνόδου ἐπὶ Κυπριαροῦ τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Καλχηδόνος ἀπόφασις ἐπισκόπων, "Οροι ΠΔ'. δ') Συνόδου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Κανόνες ΚΕ'. ε') Συνόδου τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Κανόνες ΙΔ'. σ') Συνόδου τῆς ἐν Γάγγρᾳ Κανόνες Κ'. ζ') Συνόδου τῆς ἐν Ἀρτιοχείᾳ τῆς Συρίας Κανόνες ΚΕ'. η') Συνόδου τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας Κανόνες ΝΘ'. θ') Συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει τῷ ἀγίων Πατέρων Κανόνες Ζ'. ι') "Ἐτι Κανόνες τῆς αὐτῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ἀγίας Συνόδου εὑρημέροι ἐν τῷ Καροκιῷ Παλλαδίου τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ἀμασείας καὶ κομισθέρτες παρὰ τοῦ ἐν δσοῖς ἐπισκόπου Οναλεριαροῦ μετὰ καὶ τῷ λοιπῷ Κανόνων τῷ ἐκτεθέντων ἐν Κωνσταντινούπολει ἐπὶ τοῦ μακαρίου Νεκταρίου παρὰ τῷ PN'². ια') Συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ Σ' ἀγίων Πατέρων

¹ "Ορα πίνακα Β', τεῦχ. ΡΟΑ'.

² Εἴκοσι καὶ εἰς ἀριθμοῦνται οὗτοι. Τοὺς δ' αὐτοὺς ἔχει καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν τὸ τεῦχος. "Αλλ' ἔκει μὲν ἐπιγράφονται εἰς τὸν μέγαν Βασιλειον, δπως καὶ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι. Εἰσὶ δὲ δ ΝΣ' καὶ οἱ καθεξῆς μέχρι τοῦ ΟΔ' συμπεριλαμβανομένου, οὓς καὶ ἀντιπαρεκτάσαντες εὑρομεν δι τὸ δ μὲν ΞΣ' [τοῦ χειρογράφου δὲ ΙΑ'] διαλαμβάνει πλείονα ἢ ὁ ἐκδεδομένος, οἷον : «Ο τυμβωρύχος ἐν ι' ἔτεσιν ἀκοινώνητος ἐσται· ἐν β' προεκλαίων· ἐν γριστὶν ἀκροώμενος· ἐν τέτταρσιν ὑποπίπτων, ἐν ἐνὶ συνεστῶς· καὶ τότε δεχθήσεται». Δύο δὲ οὐκ ἐμφέρονται ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, οἱ ἔξης [ΙΗ' τοῦ γειρογράφου]: «Πάρτας τοὺς μὴ θεολογοῦτας τὴν δμοούσιον Τριάδα, κατὰ τὸν ἐν Ἀρτιοχείᾳ ἐκτεθέντα Τόμον, πτερυματομάχους χρῆγαι καλεῖται· καὶ [ΚΑ' τοῦ χειρογρ.] : «Περὶ τῶν ἐπὶ ψυχικοῖς ἐγκλήμασι κατηγορούντων, εἴτα μετὰ ταῦτα ἐν τόσοις ἢ ἐν φόβοις ἐξομολογουμένων ὡς ψευδεῖς εἴει, εἰρηκότες δὲ κατηγόρησαν ἢ ἐμαρτύρησαν, εἴ τι μετὰ λαῖχοι εἴει εἴτε ἀνδρες εἴτε γυναικες, ἔδοξεν ἐξοδεύοντι μὲν αὐτοῖς τῶν μυστηρίων μεταδίδοσθαι, περιγενομένοις δὲ τῆς τόσου ἢ διαφυγοῦσι τὸν ἐπηρημένον φόβον καὶ ἐπιθισσαῖ, τὸν μέχρι τελευταίας ἀραπτοῦταις ἀπαχθῆταις ἀφορισμόν, ὃς εἰ τὰ ψευδῆ πρότερον εἰρηκότει καὶ αἰτίοις γενομένοις κατακρίσεως τῶν ἀτενθύντων, ἢ τότε μὲν τὰ ἀληθῆ καταθεμένοις, ὃστερον δὲ τὰ ψευδῆ λέγονται καὶ σκαρδαλίζονται τὰς τῶν ἀπλονστέρων ψυχάς· εἰ δὲ κληρικοὶ τυγχάροιεν, τελευτήσαντας μὲν μημονεύσεως [οὕτως ἔχει καὶ ἐν τῷ ἔξης ΡΟΓ' τεῦχει]· Ισως μέντοι γραπτέον Μημονεύεσθαι ἢ Μημονεύσεως τυγχάρειν] μετὰ τῶν ἐκ τοῦ κλήρου κεκοιμημένων· διαφεύγοντας δὲ τὸν κλερικόν, ἀλλοτρίους εἴρατο τοῦ προσπάρχοντος βαθμοῦ». Οἱ Κανόνες οὗτοι φέρονται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τῷ αὐτίκα ἐπομένῳ τεῦχει, ἀρχαιοτέρῳ ἐσκότι· ἢ κἄν συγχρονίζοντι τούτῳ μεθ' οὓς ἐπονται αἱ ύπογραφαι τῶν PN' ἀγίων Πατέρων. "Ημεῖς γοῦν τὴν τε Συλλογὴν τοῦ Λαζαρέου καὶ Κοσσαρίου [Sacrosancta Concilia. Lutet. Parisior. 1671], καὶ πάσας μονογονούχη τὰς τῶν ιερῶν Κανόνων συνοδικῶν τε καὶ πατρικῶν ἐκδόσεις ἀναδιφήσαντες, ἔξευρεν αὐτοὺς οὐκ ἡδυνήθημεν. Καὶ σχοπούντων ἅρα οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ μήποτε λανθάνουσιν ἡμᾶς ἐκδεδομένοι που τυγχάνοντες, ἢ γοῦν πᾶς ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα.

Karóres Θ'. ι⁶) Συρόδου τῆς ἐν Καλχηδόνι τῷ Χλ' ἀγίων Πατέρων Karóres Α'. ι⁷) Συρόδου τῆς ἐν Σαρδικῇ Karóres ΚΑ'. ι⁸) Συρόδου τῆς ἐν Καρθαγένῃ Karóres ΡΛΗ'. ι⁹) Διορυσίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Βασιλείδην Karóres Α'. ι¹⁰) Τοῦ ἀγίου Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος Karóres φερόμενοι ἐν τῷ Περὶ Μεταροίας αὐτοῦ Λόγῳ, IE'. ι¹¹) Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ Θαυματουργοῦ περὶ τῷ ἐν τῇ καταδρομῇ τῷ βαρβάρων εἰδωλόθυτα φαγότων ἥ καὶ ἔτερά τινα πλημμελησάτων. ι¹²) Τοῦ ἀγίου Ἀθαρασίου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀμοῦν μοράζοντα. ι¹³) Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ΛΘ' ἑορταστικῆς Ἐπιστολῆς. ι¹⁴) Τοῦ ἀγίου Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας Ἀμφιλοχίῳ ἐπίσκοπῳ Ἰκορίου περὶ Karóres, Ἐπιστολὴ Α'. ι¹⁵) Τῷ αὐτῷ Περὶ Karóres, Ἐπιστολὴ Β'. ι¹⁶) Τῷ αὐτῷ Περὶ Karóres, Ἐπιστολὴ Γ'. ι¹⁷) Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν αὐτὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον χραφεῖσης Ἐπιστολῆς περὶ τοῦ μὴ ἀγροεῖτε τὸν Κύριον τὴν ἡμέραν τοῦ τέλους καὶ τὴν ὥραν. ι¹⁸) Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Διόδωρον τὸν Ταρσοῦ κατὰ τῷ δύο ἀδελφὰς γαμούντων ἥ ἀδελφοῖς δυσὶ γαμομένων. ι¹⁹) Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον, ὃς τε χωρισθῆται αὐτὸν τοῦ συνοίκου γυραίου. ι²⁰) Τοῦ αὐτοῦ χωρεπισκόποις, ὃς τε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑπηρέτας παρὰ τοὺς Karóres. ι²¹) Τοῦ αὐτοῦ Πρὸς τοὺς ὑψώντας ἑαυτὸν ἐπισκόπους, ὃς τε μὴ χειροτονεῖτε ἐπὶ χρήμασιν. ι²²) Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ΚΖ' κεφαλαίου τῷ περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων. ι²³) Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ΚΘ' κεφαλαίου τῆς αὐτῆς πραγματείας. λ') Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νίσσης πρὸς Λητότορ ἐπίσκοπον Μελιτινῆς. λα') Τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῷ ἐμμέτρῳ αὐτοῦ ποιημάτων Περὶ τῷ ἐνθέσμῳ τῆς Γραφῆς βιβλίων. λβ') Τοῦ ἐρ ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ικορίου ἐκ τῷ Πρὸς Σέλευκον Ιάμβων περὶ τῷ ἐνθέσμῳ βιβλίων. λγ') Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐνδὲ τῷ PN' ἀγίων Πατέρων. λδ') Θεοφίλου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῷ Θεοφανίῳ ἐπιστάτων ἐρ κυριακῇ, Προσφώρησις. λε') Τοῦ αὐτοῦ Ὅπομνηστικόρ, ὁ παρέλαβεν Ἀμμῶν διὰ τὴν Λυκώ. λσ') Τοῦ αὐτοῦ Ἀφυγγίῳ, Περὶ τῷ λεγομένων Καθαρῶν. λζ') Τοῦ αὐτοῦ Μηρᾶ ἐπισκόπῳ. λη') Τοῦ ἐρ ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυριλλοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Πρὸς Δόμιτον. λθ') Τοῦ αὐτοῦ, Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Περτάπολιν ἐπισκόποις. μ') Ἐγκύλιος Ἐπιστολὴ Γερραδίου τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωρσταρτιουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀγίας Συρόδου πρὸς ἀπαντας τοὺς δσιωτάτους μητροπολίτας. μα') Συρόδου τῷ ἐν Κωρσταρτιουπόλει ἐρ Τρούλλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθότων ἀγίων Πατέρων ἐπὶ Ιουστινιανοῦ τοῦ εὔσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου ἡμῶν βασιλέως, Karóres PB'.

Ἐνταῦθα μὲν οὖν καταλήγει τὸ τεῦχος, ως καὶ αὐτὸς ὁ γραφεὺς δηλοῖ ἡμῖν διὰ τούτων: «Γράψε τίς; οἶδε Θεός. Τίρος ἐγένετο οἶδε καὶ αὐτός»· καὶ: «Χριστῷ τελείω καὶ συνεργῷ ἡ χάρις»· μεθ' ὁ φέρονται οἴδε οἱ στίχοι:

•Στεφηφοροῦσα πίστεως εύκοσμίαν
Τέθεικε Χριστὸν βάθρον ἥ Ἐκκλησία,
Εἰς ληξίν εἰςφέρουσα τὴν αἰωνίαν,
Οροις Ἀποστόλων τε καὶ Πατρῶν λόγοις,
Τὰ τέκνα πειθαρχοῦντα ταύτης ἐμφρόνως».

Αλλ' ἐν τῷ πίνακι, ἐν ὁ αὐτὸς πρόσταξε γραφεύς, σημειοῦνται καὶ τὰ ἔτιδες, ως τοῖς ἄνω

κατειλεγμένοις συνεχόμενα· περὶ ὧν ἡμεῖς γοῦν οὐχ οἶοι τέ ἐσμεν συμβαλέσθαι τί ποτε βούλονται ταῦτα ὥδε· πληρέστατον γάρ τυγχάνει τὸ τεῦχος ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους. Ἐστι δὲ ταῦτα:

α') Συνόδου τῷ εἰς Νικαία Πατέρων συνελθόντων τὸ δεύτερον εἰς ἔτει *503*⁵ τῆς τοῦ κόσμου κτίσεως, ινδικτ. ια', βασιλεύοντος Κωνσταντίου καὶ Ειρήνης τῆς αὐτοῦ μητρός, Καρόνες *KB'*. β') Ταραστον ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιουπόλεως πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν· *Ρώμης Ἐπιστολὴ* περὶ τῶν ἀσεβῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονούντων καὶ χειροτονούμενων. γ') Τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου Διήγησις σύντομος περὶ τῶν ἐκτεθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ Π' αἰρέσεων. δ') "Ἐτι περὶ τῆς εἰρημένης Π' αἰρέσεως τῷ Μεσαλιαρῷ τῷ εἰς μοραστηρίους εὑρισκούμενων μάλιστα, ἐκ τῆς ιστορίας Θεοδωρῆτον. ε') Λόται μὲν ἔως Μαρκιανοῦ ἀτεφάνησαν αἱ αἰρέσεις ἀπὸ δὲ Μαρκιανοῦ καὶ μικρὸν πρός, καὶ ἐπὶ Νικηφόρου, ἀτεφύησαν αἱ λοιπαὶ αἰρέσεις, καθὼς ὑποτέτακται. σ') "Ἐτι περὶ αἰρέσεων καὶ αἰρεσιαρχῶν, ἐκ τῷ συνοδικῷ τοῦ ἐν ἀγίοις Σωρροίον πατριάρχον *Ιεροσολύμων*, καὶ προσθήκη ἀπ' ἐκείνου καὶ δεῦρο.

ΡΟΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Καὶ τοῦτο τὸ τεῦχος ἐκ φύλλων 216 συγχείμενον ἐν μικροῦ τετάρτου σγήματι ταῦτα τῷ προηγουμένῳ διαλαμβάνει, καὶ ἔοικεν ἀρχαιότερον ἔκεινου εἶναι, εἰ καὶ μικροῖς γέγραπται γράμμασιν. Ἐστι δὲ ἡ γραφὴ δύο χειρῶν διαφόρων μέν, ἀλλὰ συνηλικιωτίδων. Ἐν τούτῳ καὶ μόνῳ ἐξ ἀπάντων τῶν λεπτογράμμων τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης τευχῶν ὄρῶνται τὰ προσωδιακὰ σημεῖα σποράδην καὶ ἀραιῶς πως κείμενα· ἐνιαχοῦ δὲ μάλιστα οὐδόντως σεσημείωνται. Λείπει δὲ ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὁ πίταξ καὶ ἡ εἰς IA' Τίτλους συγκεφαλαίωσις τῶν περιεχομένων ἄχρι τοῦ II' Τίτλου· ἐκ δὲ τοῦ τέλους ἵκανά. Φθάνει γάρ μέχρι τοῦ KE' Κανόνος τῆς ἐν Τρούλλῳ Ε' οἰκουμενικῆς Συνόδου. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ μέσου ἐζερρύησάν τινα.

ΡΟΔ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος ἐστιν ἐν φύλλῳ τῆς τε ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους ἐλλιπές. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 287, καὶ περιέχει τοὺς Καρόνας ἀπασῶν τῷ ἀγίων Συνόδων οἰκουμενικῶν τε καὶ τοπικῶν, ἔτι γε μὴν καὶ τῶν Πατέρων ἄχρι Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου. Ἐστι δὲ γραφὴ τῆς IA' φθινούσης ἑκατονταετηρίδος. Ἐν γοῦν τῇ τοῦ τεύχους ἀρχῇ προύτετακτο ἔτερον κανονικόν, ἐκ τῶν εἰς τοὺς θείους Ἀποστόλους ἀποδιδομένων Διαταρχῶν, ἐξ οὐ μεταγράφομεν ὥδε ἀπὸ τῶν ἀπολειφθέντων φύλλων τὰς περικοπὰς ταύτας: «Περὶ χειροτονίας Διακόνου. Ἐγὼ Φίλιππος διατάσσομαι. Διάκονος καταστήσεις, ὡς ἐπίσκοπε, ἐπιθεὶς αὐτῷ τὰς χειρας κτλ.».— «Περὶ χειροτονίας Διακονίσσης. Ἐγὼ Βαρθολομαῖος διατάσσομαι κτλ.—Περὶ χειροτονίας Ὑποδιακόνου. Ἐγὼ Θωμᾶς διατάσσομαι κτλ.—Περὶ ἀραγγώστου. Ἐγὼ Ἰάκωβος Ἀλφαίον διατάσσομαι κτλ.—Περὶ χηρῶν. Κἀγὼ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαῦδαῖος τάδε περὶ χηρῶν διατάσσομαι κτλ.—Κἀγὼ Σίμων ὁ Καραραῖος διατάσσομαι ὑμᾶς, κτλ.» Εἴθ' οὕτως εὔρηται: «Τοῦ αὐτοῦ Καρόνες Ἐκκλησιαστικοί», μεθ' οὓς: «Παύλον τοῦ Ἀποστόλου Διατάξεις περὶ Καρόνων Ἐκκλησιαστικῶν, τίτλος ὁφελονοι προσάγεσθαι πρὸς τὸ φώτισμα». Μετὰ τούτους δὲ πάλιν: «Πέτρον καὶ Παύλον τῷ ἀγίων Ἀποστόλων Διατά-

ξεις περὶ ἀργίας δούλων»¹. Εἴθ' οὕτως ἄρχονται οἱ κυρίως Καρόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Καθεξῆς δὲ ἀκολουθεῖ σύντομός τις ἀφήγησις περὶ τῶν γενομένων οἰκουμενικῶν τε καὶ τοπικῶν Συνόδων, μεθ' ἣν ἐκτίθενται οἱ Καρόνες ἑκάστης. «Ἐσωθεν δὲ τῆς πρώτης πινακίδος τοῦ βιβλίου ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τόδε, γεγραμμένον χειρὶ Ἰωακεὶμ τοῦ Σεριάρου: «Εἰς χρόνους αὐξέδ', μηρὸς Ἀπριλίου κβ', ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἐπαρεδόκαμεν τὸν Συμονέλλον τὸν ἀρεψιὸν τοῦ μητροπολίτου τοῦ πρε² Νικολάου Τελέρτα διὰ ὄνομα τῆς Εὐδωκίας τῆς Μιτιλινέας τῆς σκλάβας αὐτοῦ, διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, ὑπέρπυρα τομίσματα Ć».

ΡΟΕ'.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΟΚΤΩΗΧΟΙ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ ἐκ φύλλων 112 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ κατὰ μεσοῦσαν τὴν ὁγδόην δεκάδα τῆς ΙΒ' ἑκατονταετηρίδος, ἐν ᾧ περιέχονται ταῦτα:

α') Καρόνες ὀκτώηχοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ τὸν Θεολόγον Ἰωάννην. β') Νικήτα Φιλοσόφου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον καὶ πατεύφημον Ἀπόστολον καὶ ἡγαπημέρον Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον.³ γ') Τοῦ αὐτοῦ Νικήτα τοῦ Φιλοσόφου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον καὶ πατεύφημον Ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ αὐτάδελφον τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου. δ') Ἀκολουθία εἰς τὴν Μετάστασιν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Σεπτεμβρίου κε'). ε') Ὁμιλία εἰς τὴν Μητήμην αὐτοῦ (Μαΐου η'). σ') Ἀκολουθία ἡρωμένη τῶν ἀγίων κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου, Ἰωάννου καὶ Ἰακώβου, κατ' ἥχον, καὶ Καρόνες ὀκτώηχοι. Μεθ' ἣν, ἐπέρα Ἀκολουθία καὶ Καρόνες εἰς τὸν δύο Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον (Ταῦτά ἔστι προσθήκη μικρῷ νεωτέρας χειρός).

Ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ τεύχους φύλλῳ φέρεται ἡ ἔξης σημείωσις τοῦ ἀφιερωκότος αὐτὸν τῇ ἡμέτερᾳ μονῇ: «Τὸ παρὸν βιβλιδάριον γραφὲν παρ' ἐμοῦ τοῦ χωρικοῦ παράπταν καὶ ἀμαρτωλοῦ Νείλου ἀφιέρωσα λόγῳ μητροσύνην δῆθεν ἐν τῇ παρούσῃ ἀγίᾳ μονῇ τῆς ἐν τῇ Πάτμῳ, οὐχ ως μὴ ἔχοντα τοιοῦτον, ἀπαγε· ποῦ γὰρ ἀλλη πλέον ἔχει καὶ γραμματικοὺς καὶ καλλιγράφους ἀγίους μονὴς σεβασμία, ως ἡ θεόδμητος αὐτῆς μονὴ τοῦ Ἡγαπημένου; Ἄλλ' ως κάγῳ πολυαμάρτητος ὡρ καὶ ἡ ὑπ' ἐμὲ τοῦ ἀνακέιον εὐτελῆς μονὴ καὶ ἀδιόρθωτος Ἀρταμυντηροῦ⁴, ἐνθυμιούμενοι καὶ πρὸς βραχὺ μητρογενέμενοι παρ' ὑμῶν, τολμηρῶς ἐγράψη καὶ ἀφιερώθη. Καὶ μακάριοι εἰσιν οἱ διὰ Θεὸν ταπεινωθέντες. Καὶ οὕτως τοῦτο γάλλοις αὐτοὶ ἀμφὶ ε' ἐσπέρας εἰς δόξαν τῆς ὑπεραγίας Παρθένου

¹ Ταῦτα πάντα εὑρηνται ἐν τῷ Η' βιβλίῳ τῶν λεγομένων Διαταγῶν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος τοῦ Ρωμαίων ἐπισκόπου, ἐκδεδόμενων ἐν τοῖς τοῦ Λαζάρου καὶ Κοσταρίου Sacrosancta Concilia, Tom. I.

² Συγκοπή ἀντί: πάδρε, ως ἀπὸ τοῦ ἰταλικοῦ padre.

³ Οὗτος ἔστι Νικήτας Δαβίδ ὁ Παφλαγών, ὁ καὶ Ῥήτωρ προσεπιλεγόμενος, ἀνὴρ πολυμαθής καὶ εὐφραδής, ἀγενής δὲ καὶ ἐμπαθέστατος πολέμιος Φωτίου τοῦ μεγαλωνύμου, φί καὶ συνήκματε. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συγγραμμάτων φέρονται καὶ Ἐγκώμια εἰς τοὺς ΙΒ' Ἀποστόλους, ἐκδοθέντα τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ασφοῦ Φραγκίσκου Κουμενίσιου ἐν τῷ: «Auctarium Novissimum. Paris. 1672». [Βλ. Καβέου Φιλολογ. Ἰστορ. Ἐκκλησ. συγγρ. τόμ. Β', σελ. 62, Basil. 1745.—Φιλολ. Ελλην. Βιβλιοθ. τόμ. Ζ', σελ. 481].

⁴ Ἐν σελ. 6 τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ δούλου Λριστοδούλου, ἡς καὶ πρόσθεν ἐπεμνήσθημεν [βλ. σελ. 79 ὑποσ.], ἔξιδώκαμεν ἐξ αὐτῆς τέσσαρα Τροπάρια τοῦ μεγάλου Ἐσπερινοῦ, ἀνέκδοτα τέως ὅντα ἐν τοῖς τῆς Ἐκκλησίας Μηναῖοις, ἵνα καὶ ταῦτα εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου φάλλωνται.

⁵ Ἡ μονὴ αὐτῇ ὑφίσταται ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ νήσῳ Ῥόδῳ, ἐπ' ὄνόματι τιμωμένη τοῦ Θεολόγου, καὶ καλεῖται κοινῶς ὑπὸ τῶν νησιωτῶν Ἀρταμίτης, διμωνύμως τῷ ἐφ' οὐ ἔδρυται δρει, ὅπερ ἐστὶ τοῦ Ἀταβύρου κλάδος. Ἀρταμίτην καλεῖ τὸ δρός τοῦτο καὶ ὁ περὶ τὴν β' δεκάδα τῆς ΙΕ' ἑκατονταετηρίδος τὰς τοῦ Αίγαλου περιηγησάμενος νήσους Χεστοφόρος Βονδελμόντιος ὁ ἐκ Φλωρεντίας [Liber. Insular. Archipel. σελ. 73]. Οὐκ ἔοικε δὲ ἔνον τῇ πασερθύρωμένον τούνομα· εὑρηνται γὰρ ἐν ἐπιγραφῇ τῆς Κῶ καὶ τῆς Ολβίας μηνὸς ὄνομα Ἀρταμίτιος, ὁ τῶν Μακαρίσιων Ἀρτε-

καὶ νιῶ παρθένῳ καὶ μαθητῇ ἡγαπημένῳ. Πλὴν κάτιον οὐτως γάλλοις, κάτιον μὴ γάλλοις, δοθεὶς συγχωρήσει ώμας κατὰ χάριν. Ο δὲ βουληθεὶς τούτο στερῆσαι τὴν ἀγίαν μονὴν τῆς Πάτμου, κάτιον δι' εὐλογον ἢ ἀνεύλογον πρόφασιν, ἐπικατάρατος ἔστω καὶ ἀγαθεματισμένος. Γέροιτο. Αμήν.—Νεῖλον πόνημα ἀλιτροῦ τὸ παράπαν· ἐν δὲ τῷ τέλει, αὐτῇ: «Ἐπιληρώθη σὺν Θεῷ τὸ παρὸν βιβλιδάριον μηρὸς Ἰαροναρίου τα', ιερίκτ. γ', ἔτους ΣΧΠ⁶ [†1174]. Νεῖλος Μοραχός».

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ Δ.

ΡΟΓ'.

ΛΑΥΣΑΪΚΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα γεγραμμένον, ἐλλιπέστατον δὲ ἐν τέλει: σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 149. Τὸ μὲν οὖν περιεχόμενον αὐτοῦ ἔστιν ἡ τοῦ Παλλαδίου πρὸς Λαῦσον τὸν Πραιπόσιτον Ἰστορία, ἥτοι βίοι τῶν ὁσίων Πατέρων. Τελευτὴ δὲ εἰς τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς Παφνουτίου.

ΡΟΖ'.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου ἐκ φύλλων 232 συγκείμενον, γεγραμμένον δὲ κατὰ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα. Εὑρηνται ἐν αὐτῷ τὰ ἔξι:

α') Λέοντος Μαγίστρου, ἀρθυπάτου, πατρικίου, τοῦ προγεγονότος Μυστικοῦ καὶ Ἐπὶ τοῦ κανικλείου¹ Ἐπιτομὴ ἐρμηνείας εἰς τὴν Γέρεσιν. β') Ἐπιτομὴ ἐρμηνείας εἰς τὴν Ἐξοδον, ἀπὸ διαφόρων Πατέρων. γ') Ἐπιτομὴ ἐρμηνείας τοῦ Λευτεικοῦ. δ') Ἐπιτομὴ ἐρμηνείας εἰς τοὺς Ἀριθμούς. ε') Ἐπιτομὴ ἐρμηνείας τοῦ Δευτεροουμού. σ') Ἐρμηνεία εἰς τὸν Ἰησοῦν. ζ') Ἐρμηνεία εἰς τὸν Κριτάς. η') Ἐρμηνεία εἰς τὴν Ρούθ. θ') Σχόλια εἰς τὰ ζητούμενα τῶν Βασιλειῶν². ι') Εἰς τὸ Α' καὶ Β' τῶν Παραλειπομέρων³. ια')

μίστος, ὃς ἦν τοῦ κατ' αὐτοὺς μηνολογίου δὲ ἔνδομος [Βλ. L. Rossii Inscription. Cræc. inedit. fascic. II, n. 175, σελ. 60, καὶ P. Becker Ueber eine Sammlung unedierter Henkelinschriften etc. Leips. 1862].

¹ 'Ἐν τῇ Καβέου Φιλολογικῇ Ἰστορίᾳ τῶν ἐκκλησιαστ. συγγραφέων [Cave Scriptor. Eccles. Histor. Liter. τόμ. II, Dissert. I, σελ. 12] οὐδὲν σημειοῦται περὶ τοῦ συγγραφέως τούτου, οὔτε δηλαδὴ περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, οὔτε μὴν περὶ τοῦ κατ' διν ἡκμαζες χρόνου. Ἀναφέρεται δὲ μόνον, διτι ἐν τῇ Βιενναικῇ βιβλιοθήκῃ ἀπόκεινται χειρόγραφοι δύο Ἐπιτομαὶ τούτου, ὃν ἡ μὲν περιλαμβάνει τὴν εἰς τὰ τῆς Π. Γραφῆς βιβλία (διτι δηλονότι περιέχονται καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ τεύχει) Ἐρμηνείαν· ἡ ἔτερα δὲ τὴν εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον, καὶ εἰς τὴν Ἰακώβου Ἐπιστολήν (τουτέστι πολλῷ ἐλλιπής τοῦ ἡμετέρου τυγχάνει ἔκεινη). Τοῦ δὲ τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης τουτού τιχειρογράφου μνείαν ποιούμενος καὶ ὁ Λελόγγος [Le Long. Bibl. Sacr. τόμ. II, σελ. 826, παρὰ Καβέω αὐτ.], φησὶν διτι περιλαμβάνει Ἐρμηνείαν καὶ εἰς τὸν τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, διτι οὐκ δρθῶς ἔχει· Ἐρμηνεία γάρ εἰς τὸ κατὰ Μάρκον οὐχ εὑρηται ἐν αὐτῷ. Εἰ μὲν οὖν ἐκδέδονται που αἱ Ἐπιτομαὶ αὐται, τοῦτο διαλανθάνει· τὰς γενομένας ἡμεῖν ἐρεύνας· διτι δὲ δισυγγραφεὺς οὗτος ἐπὶ Λέοντος ἡκμαζε τοῦ Σωφοῦ, ἐκ τοῦ ἐπισήμου τῶν Χοιροσφακτῶν γένους ὃν, ίκανά διελάθομεν ἐν τῷ προλόγῳ τῶν ἐκ τοῦ αὐτίκα ἐπομένου τεύχους καιμένων Ἐπιστολῶν αὐτοῦ, διτι ἐξεδώκαμεν ἐν τῷ δελτίῳ τῆς Ἰστορ. καὶ Ἐθνολ. Ἐταιρ. τῆς Ελλάδος [τόμ. A', σελ. 377—410].

² 'Ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῶν φέρεται παρεπιγεγραμμένον τὸ ἔξιτον ἰδιόγραφον σημειώμα τοῦ ἀοιδίμου διδασκάλου Νικηφόρου Χαρτοφύλακος τοῦ Κρητός, περὶ οὐ λόγον ἐν προοιμίοις ἐποιησάμενα: «Ἄπασα ἡδε μητερά τὰ απορούμενα τῶν Βασιλειῶν ἐκ τῆς τοῦ Θεοδωρήτον Κύρου ἐπισκόπου ἐπιτέτμηται τῷδε τῷ συγγραφεῖν».

³ 'Ἐν τέλει αὐτῶν συνήπται καὶ τὸ Ιστόρημα: «Περὶ τοῦ πότε καὶ ἐπὶ τίσιν ἐκάστη τῶν τῆς Π. Θείας Γραφῆς βιβλίων ἐκδοσίς γέγονεν» περὶ οὐ διε καὶ τεῦχος ΜΣ'.

Ἐπιτομὴ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἐὐαγγελίου, ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων διαφόρων Πατέρων. *ιβ'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην, ἀπὸ διαφόρων Πατέρων. *ιγ'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν Ἐὐαγγέλιον, ἀπὸ διαφόρων Πατέρων. *ιδ'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὴν Ἰακώβου Ἐπιστολήν, ἀπὸ διαφόρων Πατέρων. *ιε'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὴν Πέτρου *Α'* Ἐπιστολήν. *ιε'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὴν *Β'* Πέτρου Ἐπιστολήν. *ιζ'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὴν Ἰωάρρου *Α'* Ἐπιστολήν. *ιη'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὴν Ἰωάρρου *Β'* Ἐπιστολήν. *ιθ'*) Εἰς τὴν Ἰωάρρου *Γ'* Ἐπιστολήν. *ιχ'*) Εἰς τὴν Ἰούδα Ἐπιστολήν ἐν ἐπιτομῇ. *ια'*) Ἐπιτομὴ εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων Λουκᾶ.

Περικοπάς τινας ἐξ αὐτοῦ δημοσιεύμενης ὡδε:

Ἐπιτομὴ ἔρμηνειας εἰς τὴν Γένεσιν.

Οὐ προτέταχε θεολογίας διὰ τὴν υηπιότητα αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν κτίσιν λέγει γενητὴς διὰ τὸ Θεὸν αὐτὴν μὴ ἔχειν τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο περὶ ἀγγέλων οὐκ εἶπε κτίσεως, ἵνα μὴ θεοποιηθῶσιν αὐτούς· οὐδὲ μέχρι τοῦ Ἀβραὰμ εὑρήσεις ἀγγελος πεμφθέντα που.

“Οτι οἱ μὲν προϋπάρχειν λέγονται ἀγγέλους οὐρανοῦ καὶ γῆς· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ γεγενηθεῖαι, ἐπεὶ καὶ ἐν τόπῳ εἰσὶν, καὶ ἄγεν τόπον εἴραι τούτους οὐκ ἀν ἐνδέχοιτο· περιγραπτοὶ γάρ εἰσιν.

Οτι οὐ διδάσκει διτι καὶ τὰ ὕδατα ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐνταῦθα. Ἐν δὲ τῷ σαββάτῳ φησίν, διτι ἐν ἑξ ἥμέραις ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάρτα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Οτι εἰ τὸ φῶς ὁ Θεὸς ἐδημιούργησεν, οὐκ αὐτὸς τὸ σκότος· ἐρατία γάρ. Οὐκ ἔστι δὲ ἐρατία, ἀλλὰ τὸ μὲν οὐσία, τὸ δὲ συμβεβηκός ἔστιν· οὐρανοῦ γάρ καὶ γῆς ἔστιν ἀποσκίασμα, ως δὲ οἱ ἑξώ, σκιὰ γῆς.

Οτι τὸ πνεῦμα, ὃ ἐπεφέρετο, ἀήρ ἔστιν ὁ φυσικός, ἐπάρω ὕδατων ὁ. Δικαίως δὲ καὶ τὸ ἐπεφέρετο τό τε ἐπάρω δηλοῖ καὶ κινητικὸν αὐτοῦ καὶ ἀστατον. Οτι δὲ Θεοῦ αὐτὸ λέγει, ἄκοντα τοῦ Δαβὶδ: «Πνεύσας τὸ πνεῦμα αὐτοῦ», ἦγουν τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, «καὶ φυήσεται ὕδατα». Καὶ: «Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα». Καὶ: «Ο οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ». Οι δὲ περὶ τοῦ παραγόντος Πνεύματος τοῦτο γοῦνται. Τὸ δὲ ἐπεφέρετο, ἀρτὶ τοῦ ὥσπερ ἐπωάζον περιέθαλπε καὶ ἐξωγόρει τὰ ὕδατα· κτλ.

Σχόλια εἰς τὰ ζητούμενα τῶν Βασιλεῶν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἐπειδὴ τῆς θείας χάριτος ἀπολαύσατες, Μωϋσέως τὰς βίβλους, καὶ Ἰησοῦ τοῦ Προφήτου, καὶ τῶν Κριτῶν, καὶ τῆς ‘Ροὺθ ἐρμηνεύσαμεν, φέρε πάλιν τοῦδε τοῦ φωτὸς τὴν αἰγλην λαβεῖτε ἰκετεύσατες, τὰς τῶν Βασιλεῶν ἀραπτύξαμεν ιστορίας, τὰ μὲν σαρῆ παριόντες, τὰ δὲ σαφηρείας δεόμερα δῆλα τοῖς ἐντυγχάνοντας ἀποφαίροντες. Τὴν δὲ ἀσάφειαν πεποίηκεν ἡ ἑξ ἑτέρας γλώσσης εἰς ἑτέραν μεταβολήν, καὶ τὸ σπουδάσαι τοὺς ἐρμηνεύσατες παρὰ πόδας τὴν ἐρμηνείαν ποιήσασθαι. Τοῦτο δὲ τοῦτο πάσχοντι καὶ οἱ τὴν Ἰταλῶν φωνὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταφέροντες γλῶτταν πολλῆς γάρ ἀσαφείας κάκετρα μεστά. Πρῶτον δὲ τῆς ιστορίας ἐρῶ τὴν ὑπόθεσιν.

*πόθεσες τῆς βίβλου τῶν βασιλεῶν.

Πλεῖστοι Προφῆται γεγόνασιν, ὡς τὰς μὲν βίβλους οὐχ εὑρομένης, τὰς δὲ προσηγορίας ἐκ τῆς τῶν Παραλειπομένων μεμαθήκαμεν ιστορίας. Τούτων ἔκαστος εἰώθει συγγράφειν δσα συνέβαινε γίνεσθαι κατὰ τὸν οἰκεῖον καιρόν. Αὐτίκα γοῦν ἡ πρώτη τῶν Βασιλειῶν, καὶ παρ' Ἐβραίοις, καὶ παρὰ Σύροις, Προφητεία Σαμονὴλ ὄνομάζεται. Άλλα τοῦτο γρῶνται δάδιον τῷ βούλομένῳ τὸ προειρημέρον ἀναγνῶνται βίβλοι. Οἱ τοινυν τῶν Βασιλειῶν τὴν βίβλον συγχράφοντες, ἐξ ἐκείνων τῶν βιβλίων τὰς ἀφοριὰς εἰληφότες, μετὰ πλεῖστον συνέγραψαν χρόνον. Πῶς γὰρ οἶός τε ἡ τὸν Σαοὺλ τῷ Δαβὶδ συνημμακότα, τὰ ἐπὶ Ἔζεκιον καὶ Ἰωσὴλ γεγονότα συγγράψαι, καὶ τὴν τοῦ Ναβούχοδορόσωρ στρατιὰν, καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ τὴν πολιορκίαν, καὶ τοῦ λαοῦ τὸν ἀνδραποδισμόν, καὶ τὴν εἰς Βαβυλῶνα μετάστασιν, καὶ τοῦ Ναβούχοδορόσωρ τὴν τελευτήν; Δῆλον τοινυν ὡς τῶν Προφητῶν ἔκαστος συνέγραψε τὰ ἐν τοῖς οἰκείοις γεγενημένα καιροῖς. Άλλοι δέ τινες ἐκεῖτα συναγαγότες, τὴν τῶν Βασιλειῶν συντεθείκασι βίβλον. Καὶ αὖτις πάλιν τῶν ὑπὸ τούτων παραλειφθέντων ἕτεροι τινες ιστοριογράφοι γεγένηνται, καὶ τὴν παρ' αὐτῶν συγγραφεῖσαν «Παραλειπομέρων» προσηγόρευνσαν βίβλον, ὡς τὰ παρὰ τῶν προτέρων παραλειφθέντα διδάσκουσαν.

(Ἐν τῷ τέλει τῆς Δ' τῶν Βασιλειῶν)

Πόσοι Ζαχαρίας γεγόνασιν.

Ο τοῦ Ἰωδαὶ τοῦ ἀρχιερέως νιός, ὁ Ἰωάς ἀπέκτεινεν ὁ βασιλεὺς ἀραιέσσον τοῦ γραοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ὁ τοῦ Βαραχίου, οὗ μητήρ ὁ Προφῆτης Ἡσαΐας ποιεῖται, εἰς μάρτυρα αὐτὸν παραλαβὼν τοῦ τικτομένου παιδίου· καὶ ὁ Προφῆτης, δις λέγει περὶ τοῦ δρεπάρου· καὶ ὁ πατὴρ Ἰωάννου¹.

ΡΟΗ'.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀνεπίγραφον τέως ὅν, διὰ τὸ ἀπηλεῖθαι τὰ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδῃ γεγραμμένα, εἰς τὸν αὐτὸν ἐπεγράψαμεν Λέοντα τὸν Μάγιστρον. Ἀντιπαραβαλόντες γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα πρὸς τὰ τοῦ προηγουμένου συνίδομεν δτι ταῦτα εἰσὶ κατὰ γράμμα. Ἐστι δὲ ἡ Ἐπιτομὴ τῆς Ἐρμηνείας εἰς μόνα τὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης βιβλία, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ τῆς Καιρῆς, ὡς ἔχει τὸ προηγούμενον τεῦχος. Σύγκειται δὲ ἐκ φύλλων 281 ἐν σχήματι τετάρτου μικροῦ. Ο δὲ τῆς γραφῆς χαρακτήρ ἐστι τῆς Ι' φθινούσης ἢ τῆς ΙΑ' ἀρχομένης ἔκατονταετηρίδος. Καταλέγομεν δὲ τὰ περιεχόμενα ὡδέ πως ἔχοντα:

α') Ἐπιτομὴ Ἐρμηνείας εἰς ΙΑ' βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. β') Νικήτα Φιλοσό-

¹ Μετὰ τοῦτο τάσσει ὁ τῆς Ἐπιτομῆς τῆςδε συγγραφεὺς καὶ περὶ τοῦ πόσοι Ἰωάνναις ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον· ἔνθα, παρὰ τὰ κοινῆ ὑπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας παραδεδομένα, Ἰωάννην τὸν ἐπικαλούμενον Μάρκον (περὶ οὐλόγος γίνεται ἐν Πράξ. 16, 12. 25) συγχέει τῷ διμωνύμῳ Εὐαγγελιστῇ, ἐκεῖνον φάσκων συγγράψασθαι τὸ Εὐαγγέλιον· δικεράσηται δὲ λατθῶς περιεργον. «Ἔχει δὲ οὕτως: «Ἰωάνναις εἰς τὸ κήρυγμα πόσοι. Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, Ἰωάννης ὁ Ζεβεδαῖος, ὁ καὶ Εὐαγγελιστής. Ἰωάννης ὁ ἐπικαλούμενος Μάρκος; ὁ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον γράψας, καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἀραδειχθείς».

φον τοῦ Παφλαγόρος 'Επιστολὴ πρὸς ἄββᾶν Ἀρσένιον¹. γ') Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως 'Επιστολὴ ΡΞΒ'². δ') Φωτίου τοῦ ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως 'Επιστολὴ ΜΓ'³. ε') Συμεὼνος ἀρχογοτος Βουλγαρίας, Λέοντος Μαρίστρου, ἀνθυπάτου καὶ πατρικέου καὶ ἀλλων τινῶν 'Επιστολὴ ΚΖ'⁴.

ΡΟΘ'.

ΛΟΓΟΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Σύγκειται μὲν τὸ τεῦχος ἐκ φύλων 314 ἐν φύλου σχήματι καὶ ἔστι γεγραμμένον περὶ τὴν ΙΓ' ἀρχομένην ἔκατονταετηρίδα. Περιλαμβάνονται δὲ ἐν αὐτῷ τὰ ἔξι:

¹ Οὐκ ἔστιν ἀκέραιος διὰ τὸ ἀπεσχῆσθαι τρία ἐκ μέσου φύλλων.

² Νικόλαος οὗτός ἐστιν δὲ καὶ Μυστικὸς ἀπὸ τοῦ προτέρου πολιτικοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος ἐπιλεγόμενος (ἐξ ἀποδρήτων γὰρ εἴτε μυστικὸς αὐμόδιος τοῦ βασιλέως ἐτύγχανεν ὅν, ἢ φησι Λέων δὲ Γραμματικὸς [ἐν Βί. Λέοντ. Σοφ. σελ. 381. Venet.] καὶ Ἰωάννος Χρονογράφος [σελ. 56. Bonn.]), ἀνὴρ ἐπὶ τε σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ μέγα κλειζόμενος, ἐκ τῶν 'Ιταλιωτῶν δὲ 'Ελλήνων τὸ γένος ἔλκων, κατὰ τὸν Χρονογράφον 'Εφραίμιον [στιχ. 10032—36]:

'Ἄρχεθντης δέδεικτο τῆς Βυζαντίου
'Ἄτηρ μοραχός, εὐλαβής, σοφὸς μέγας,
Κλῆσις μὲν Νικόλαος, ἄξιος θρόνου,
Μυστικὸς ἀξίας δὲ πρόσθετες τυγχάρων,
'Εκφύς Ἰταλῶν, εὐφρυνής περὶ λόγους.

Εἶ δὲ τις αὐτὸν καὶ τοῦ τῆς ὁρθοδόξου 'Εκκλησίας φωτωνύμου ἥρωος ἀριστον παίδευμα εἴποι οὐκ ἀπίθανα δόξει λέγειν· πατέρα γὰρ ἑαυτοῦ ἐν ἀγίῳ Πτεύματι ἐκείνον δὴ τὸν ιερώτατον ἀποκαλεῖ Φώτιον ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀμηράτ (=προχοντα) Κρήτης β' 'Επιστολῇ αὐτοῦ. 'Ἐπατριάρχησε δὲ διακόπτιος δις, ἵτοι τῷ 895 μέχρι τοῦ 906, καὶ πάλιν τῷ 911 ἐώς τῆς ὀσίας αὐτοῦ λήξεως τῷ 925 συμβάσης. 'Ενθεν τοι καὶ τὴν αὐτοῦ μνήμην γεραίρει ἡ ὁρθοδόξος 'Εκκλησία τῆς εἰς Μαΐου. Οὗτος οὖν δὲ ἀσιδίμος τοῦ τῶν ιερῶν Κανόνων χύρους στερρότατα ὑπερμαχῶν ἀφώρισε τῆς 'Εκκλησίας τὸν αὐτοκράτορα Λέοντα τὸν Σοφὸν διὰ τὴν παρανομηθεῖσαν αὐτῷ τετραγαμίαν μετὰ Ζωῆς ἐκείνης τῆς Καρβωτογύρητος ἐπιλεγομένης· ἐφ' ὃ δὴ καὶ ἐκβεβίαστο ὑπὲρ ἐκείνου τοὺς τῆς 'Εκκλησίας οἰκακὰς παρκιτήσασθαι καὶ ὑπερόριος εἰς τὴν ἐν Γαλακρηναῖς οἰκείαν μεταχωρῆσαι μονήν. Καὶ ταῦτα μὲν πλατύτερον ἡ κατ' αὐτὸν διέξεισιν ιστορία. Αἱ δὲ 'Επιστολαὶ αὐτοῦ αὗται, διαφόροις ἐκκλησιαστικοῖς προσώποις, πολιτικοῖς τε καὶ στρατιωτικοῖς ἀρχουσιν ἐπιστελλόμεναι, σπουδῆς εἰσι καὶ μελέτης ἀξιαῖς τοῖς γε φιλοσοφώτερον τὴν τε πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν ιστορίαν τῶν χρόνων ἐκείνων διερευνῶσιν. 'Εξεδόθησαν δὲ τὸ πρῶτον ὑπὲρ τοῦ καρδινάλεως Μαΐου ἐν τῇ αὐτοῦ 'Ρωμαϊκῇ Σταχυολογίᾳ, ἐκ χειρογράφου τῆς οὐατικανείου ληφθεῖσαι βιβλιοθήκης [Βλ. Spicileg. Roman. τόμ. X, σελ. 161—440. Rom. 1844], είτα δὲ μετελήφθησαν καὶ ὑπὲρ τοῦ Migne ἐν τόμῳ PIA' τῆς 'Ελλ. Πατρολογίας. 'Επειδὴ δὲ αἱ ἐκδόσεις αὗται ἐν ταῖς μυγάλαις μόνον καὶ πλουσίαις βιβλιοθήκαις εὑρίσκονται, τούτου ἐνεκεν οὐχ διλογίαν ἔδοξεν ἡμῖν ἐκδοῦναι τὸ δεύτερον ἐν τέλει τῆς μετὰ χεῖρας 'Αγαρραρῆς μίαν καὶ μόνην, ἡς τὴν ἀνάγνωσιν συνισῶμεν τοῖς φιλίσοροις, δηλ. τὴν πρὸς τὸν πάπαν τῆς Πρεσβυτέρας 'Ρώμης, ἣν οὐδὲ αὐτὸς διαφόρος καρδινάλις ἐδίσασεν ἀποκαλέσαι magnificam epistolam seu tractatū /μεγαλοχρεπῆ ἐπιστολὴν εἶτε πραγματελαν/. Παραδεικνύομεν δὲ ἐν τῇ πέζῃ καὶ τὰς τοῦ οὐατικανείου κώδικος διαφέροντας γραφάς, δις καὶ σημειοῦμεν τοῖς στοιχείοις S. R. [ἵτοι Spicileg. Roman.]. 'Ἐν τούτοις δὲ διορθούσιω διδοῦ πάρεργον Νικόδημος δὲ τῆς δολας λήξεως [Συνταξαρ. Μαΐου εἰς' καὶ Δεκεμβρ. εἰς', ὑποσημ.], δις ὑπὲρ τοῦ ἐκχυδαίσαντος τὴν Μελετίου 'Εκκλησεαστεκῆρ 'Ιστορίας, ὡς ἔστι, παρενεγθεῖς, Νικόλαον τοῦτον τὸν Μυστικὸν ἐπονομάζει καὶ Χρυσοβέργην, ταυτίσας οὕτω δύο διαφέροντα ἀλλήλων πρόσωπα. 'Ἐτερος γὰρ δὲ Μυστικὸς τοῦ διμωνύμου Χρυσοβέργου, ἀμφὶ τὰ ἐννενήκοντα ἔτη μετεργονότος. 'Οτι δὲ ὁ τὴν ιστορίαν ταύτην ἐκχυδαίσας αὐτογνωμόνως καὶ ἀδιαχρίτως παρενέβισεν ἐκεῖ τὸ ἐπώνυμον Χρυσοβέργης, μάρτυς αὐτὸ τὸ ἐν τοῖς χειρογράφοις τῆς μοναστηριακῆς βιβλιοθήκης ἀποτεθησαυρισμένον πρωτότυπον αὐτῆς [Βλ. τεῦχ. ΤΗΗ', σελ. 649], ἐνθα Μυστικός, οὐκ ἀλλως γράφεται. Οὐ μὴν ἀλλὰ κάν τῷ ΣΝΕ' τεύχει τάδε ἐπὶ λέξεως ἀναγινώσκεται: «Μαΐου εἰς'. Μηδὲν Νικόλαον πατριάρχον Κωνσταντινούπολεως τελεῖται δὲ δὲ αὐτοῦ σύραξις πέραν ἐν Γαλακρηναῖς ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ. Κάν τῷ Γ' δὲ τόμῳ [ἐνθα ἀνωτ.] διορθωτέος δὲ ἀνήρ. Σφάλλεται γὰρ ὑποτιθεῖς τὸν ἐκεῖ ἐν τῇ τῶν ἀγίων χορείᾳ τασσόμενον πατριάρχην Νικόλαον είναι τὸν ἐπὶ 'Αλεξίου Α' τοῦ Κομνηνοῦ πατριαρχήσαντα, τὸν καὶ Γραμματικὸν ἀκούοντα. 'Οτι δὲ οὐκ ἔστιν οὕτος, ἀλλ' δὲ Χρυσοβέργης, διαβρήδην ἀπορχίνεται τὸ ΣΞΑ' τεῦχος, ἐνθα ἀναφέρεται: «δεκεμβρίου εἰς'. 'Η κοίμησις Νικόλαον πατριάρχον Κωνσταντινούπολεως τοῦ Χρυσοβέργην.

² 'Ἐκ τούτων ἀναλεξάμενοι πάσας τὰς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ σοφοῦ διμογενοῦς Ι. Ν. Βαλέττα [Λενδ. 1864] διαφερούσας γραφάς ἐδημοσιεύσαμεν αὐτὰς ἐν 'Αθηναίου τόμῳ Θ', σελ. 290—94.

³ Ταύτας πάσας μετὰ πολλῶν σημειώσεων ἐξεδώκαμεν ἡδη ἐν τῷ δελτίῳ τῆς 'Ιστορ. καὶ Εθνολογ. 'Εταιρίας τῆς 'Ελλάδος [τόμ. Α', σελ. 377—410].

α') [Άνωνύμου] Βίος τοῦ ἐρ ἀγίοις μεγάλον βασιλέως καὶ ἰσαποστόλον Κωνσταντίου.
 β') Τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν καὶ διδολογητοῦ Θεοδώρου ἡγούμενον τῷ Στονδίῳ Ἐγκάμιον εἰς τὸ Γερέσιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. γ') [Άνωνύμου] Ὑπόμυημα ἐν ἐπιτομῇ εἰς τὸν μέγαρον Ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ Πέτρον τὸν κορυφαῖον καὶ Παῦλον τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς. δ') [Άνωνύμου] Ὑπόμυημα εἰς τὸν μέγιστον ἐν Προφήταις καὶ ἀγίοις Ἡλλαρίῳ. ε') Τοῦ μακαρίου Ἀρδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης καὶ Ἱεροσολυμίτου Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 σ') Ἀραστασίου μοναχοῦ δροῦς Σιρᾶ Περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ χρίειν καὶ μηταικακεῖν. ζ') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Λόγος εἰς τὸν τετραημερον Λάζαρον. η') Τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν διδολογητοῦ Θεοδώρου ἡγούμενον τῷ Στονδίῳ Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ μεσογηατικῷ. θ') Βίος καὶ πολιτεία τοῦ δούλου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐρ διαφόροις μὲρ τόποις ἀσκήσαστος, ἐν τῇ νήσῳ δὲ Πάτμῳ κεψέγον σώον καὶ ἀδιαλιθίτου, καὶ τοὺς πιστῶς προσιόντας καθαγιάζοντος, συγγραφεῖς παρὰ Ἰωάννου τοῦ λερωτάτου μητροπολίτου Ρόδου¹. ι') Θεοδοσίου μοναχοῦ Βυζαντίου Ἐγκάμιον εἰς τῷ δούλῳ Πατέρᾳ ἡμῶν Χριστόδούλον, τὸν δομήτορα τῆς ἐν τῇ Πάτμῳ νήσῳ μονῆς ἐπὶ τῷ ὄγδιματι τοῦ ἡγαπημένου μαθητοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ Θεολόγου καὶ Παρθένου· καὶ διήγησις τῷ θαυμάτωρ, ὃν δι' αὐτοῦ δο Χριστὸς πεποίηκε· κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ ἐνύσεβοῦς βασιλέως Ἰσαακίου τοῦ Ἀγγέλου². ια') Ἀθαρασίου πατριάρχου Ἀρτιοχείας Εἰς τὴν ἀγακομιδὴν τοῦ λειψάρου τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ νέου³. ιβ') Τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Βέστον Εγκάμιον εἰς τὴν ἀγίαν καὶ πανεύφημον μεγαλομάρτυρα Εὐφρημίαν. ιγ') [Άνωνύμου] Μαρτύριον τῷ ἀγίῳ Επτά Παΐδων τῷ ἐρ Ἐφέσῳ. ιδ') Ἰωσήφ μοναχοῦ καὶ σκενοφύλακος τῆς Μεγάλης Εκκλησίας Ἐγκάμιον εἰς τὸν ἀγίον Βαρθολόμαιον τὸν Ἀπόστολον. ιε') Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαττῶν Λόγος εἰς τοὺς τρεῖς ἀγίους Πατέρας καὶ διδασκάλους Βασίλειον τὸν Μέγαρον, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον⁴. ιε') Επιστολὴ τῷ ἀγιωτάτῳ πατριαρχῷ Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας, Ἰωβ Ἀρτιοχείας, Βασιλείου Ἱεροσολύμων, πρὸς τὸν βασιλέα Θεόφιλον Κωνσταντινούπολεως⁵. ιζ') [Άνωνύμου] Διήγησις ψυχωφελῆς περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἀγίας εἰκόνος, πῶς ἐπεκλήθη Ἀρτιφωρητής καὶ περὶ Θεοδώρου ταυκλήρου τοῦ Βυζαντίου, καὶ Ἀβραμίου τοῦ Ἐβραίου. ιη') [Άνωνύμου] Περὶ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ, ἢν περ δὲ ἐρ ἀγίοις Πατέρῳ ἡμῶν Γερμανὸς δο πατριάρχης τῇ θαλάσσῃ ἐμβαλὼν ἐν τῇ Ρώμῃ πρὸς [τὸν] πάπαν Γρηγόριον ἀπέστειλεν. ιθ') [Άνωνύμου] Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ φρέατι μεγίστου θαύματος γενομένου παρὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ιχ') [Άνωνύμου] Διήγησις ψυχωφελῆς περὶ τοῦ ἐπαράτου καὶ παραρόμου ἐπαοιδοῦ τοῦ καὶ Μεσίτου, καὶ τοῦ φιλοχρίστου Νοταρίου καὶ Πατρικίου, πῶς ἀπεστρέφετο αὐτὸν ἡ ἀγία εἰκὼν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. ια') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθαρασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξα-

¹ Καὶ τοῦτον ἔξεδώκαμεν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ δούλου Χριστοδούλου, σελ. 109—123.

² Καὶ τοῦτο ἔξεδώκαμεν ἐν τῇ αὐτῇ Ἀκολουθίᾳ σελ. 163—208.

³ Ὡςαύτως ἔξεδόθη αὐτόθι: σελ. 134—162.

⁴ Ἐξεδόθη δο Λόγος οὗτος τῷ φωνῇ ἐν Κωνσταντινούπολει ὑπὸ τῶν τροφίμων τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς σχολῆς, κατὰ δύο χειρόγραφα τῆς τε σχολῆς ἔχειντος καὶ τῆς ἐν Ἀθῷ ιερᾶς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου.

⁵ Ἡ αὐτὴ δηλονότι ἡ καν τῷ ΜΗ τεύχει φερομένη [ὅρα ὅπισθεν σελ. 38].

δρείας Περὶ τῆς ἐν Βηρυτῷ ἀγίας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. κβ') [Άνωνύμου] Διῆγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ δπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὁρθοδοξίαν ἐτησίως τελετὴν πρώτην κυριακὴν τῶν ἀγίων υηστειῶν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ Ἔκκλησία. κγ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὰ Σεραφέμ. κδ') [Άνωνύμου] Ἐγκώμιον εἰς τὴν εὑρεσίν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἀγίου προφήτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. κε') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸ μὴ παρόντας εἰς θεάτροις, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ.

ΡΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου ἐκ φύλλων 181 συγκείμενον γραφὴ τῆς ΙΔ' ἑκατονταετηρίδος. Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ ταῦτα:

α') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ τὸν Τελώνην. β') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοψιμένων, δπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γιγνόμεναι λειτουργίαι καὶ εὔποιΐαι τούτους τὰ μέγιστα ὠφελοῦσιν. γ') Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως Διῆγησις δι' ἣν αἰτίαν τὸ πρῶτον σάββατον τῶν ἀγίων υηστειῶν ἐσορτάζομεν τὴν μητέρην τοῦ ἀγίου μάρτυρος Θεοδώρου, καὶ Περὶ υηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. δ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Νύσσης Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον. ε') Γρηγορίου πάπα Ῥώμης Ἐπιστολὴ πρὸς Λέοντα τὸν Ἰσαυροῦ περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων. σ') Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ δευτέρα πρὸς [τὸν] αὐτὸν περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων. ζ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Ἰωσήφ Θεοσαλονίκης Λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν. η') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος τῷ σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τὸν κοιμηθέντας. θ') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος λεγόμενος τῇ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Πάρτων. ι') Βίος τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ Ἰωάννου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. ια') [Άνωνύμου] Βίος καὶ πολιτεία καὶ μαρτύριον τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μαξίμου. ιβ') Παπτολέοντος Χαρτοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἔκκλησίας Λόγος εἰς τὸν Ἀσωμάτον. ιγ') Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας Λόγος εἰς τό: «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ»· καὶ εἰς τὴν Θεόσωμον Ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ιδ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀραστασίου τοῦ ἀγίου δρονὸς Σινᾶ Λόγος εἰς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ κεκοψιμένοντας. ιε') [Άνωνύμου] Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διῆγησις τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. ιι') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου ἡγονιμέρου τῶν Στουδίου Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ μεσογηστίᾳ.

ΡΠΑ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ μεγάλῳ. Περιέχει φύλλα 131 καὶ ἔστι γεγραμμένον περὶ τὴν Η' ἑκατονταετηρίδα. Ταῦτα δ' εὑρηνται ἐν αὐτῷ.

α') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Λόγος προτρεπτικὸς εἰς τὸ ἄγιον Βάπτισμα (λείπει ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ). β') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιούπολεως τοῦ Θεολόγου Λόγος εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια. γ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Φῶτα. δ') Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιούπολεως εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια. ε') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὰ Φῶτα Λόγος Α'. σ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Φῶτα Λόγος Β'. ζ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια Λόγος Γ'. η') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια τοῦ Σωτῆρος Λόγος Δ'. θ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Λόγος Ε'. ι') Ἀρτιπάτρου ἐπισκόπου Βόστρων Λόγος εἰς τὸ ἄγιον Βάπτισμα. ια') Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ἀπαρτήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ιβ') Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου εἰς τὴν ἀγίαν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὴν Ἀρραρ καὶ τὸν Συμεῶνα. ιγ') Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἰεροσολύμων εἰς τὴν Ἀπάρτησιν τοῦ Σωτῆρος καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. ιδ') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας εἰς τὴν Ἀπάρτηρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. ιε') Ἀραστοίου ἐπισκόπου Ἀρτιοχείας Λόγος εἰς τὸν Συμεῶνα. ιι') Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων καὶ μάρτυρος εἰς τὴν Ἀπαρτήρ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα καὶ τὴν ἀγίαν Θεοτόκον. ιζ') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νέσσης εἰς τὴν Ἀπαρτήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα. ιη') Ἀρδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ἀγίας Θεοτόκου. ιθ') Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιούπολεως εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. ιχ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. ια') Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. ιβ') Θεοδότου ἐλαχίστου μοναχοῦ Λόγος ἐγκαμμαστικὸς εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. ιγ') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης Λόγος εἰς τὰ Βαῖα (ἀτελῆς).

ΡΠΒ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἔστι γεγραμμένον ἐν φύλλῳ περὶ τὴν Ι' ἑκατονταετηρίδα ὑπὲρ ἀμαθεστάτου ἀντιγραφέως, ἐλλιπὲς τῆς τε ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Περιέχει δὲ φύλλα 197. Ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ τῇ ἔχουσιν ἀπαρθίμησιν τὰ περιεχόμενα, λείπουσι Λόγοι ἔνδεκα, καὶ αὐτοῦ τοῦ τὴν τάξιν ΙΒ' ἐλλιποῦς δυτος τῆς ἀρχῆς. "Ενεστὶ δὲ ἐν αὐτῷ ταῦτα:

α') Τοῦ αὐτοῦ [Χρυσοστόμου;] Ὁμιλία εἰς τό: «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ καίσαρος Αὐγούστου» καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀγίας Θεοτόκου. β') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ εἰς τὴν ἀγίαν Μαρίαν, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ. γ') Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τοῦ κατὰ Μωνσέα ὅφεως, ὃν ἐσταύρωσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ περὶ τῆς ἀγίας Τριάδος. δ') [Τοῦ αὐτοῦ] Ὁμιλία εἰς τό: «Εἰρήνηρ διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἀγιασμὸν» καὶ ὅποτον δεῖ εἶναι τὸν ἀληθῆ χριστιανόν καὶ Περὶ ἐλεημοσύνης καὶ κρίσεως. ε') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ Γενέθλιον τοῦ Σωτῆρος πρὸ ὄλληρων ἐτῶν γρωρίμον γενομένου τοῦ ἐν τῇ Ἀρατολῇ τῆς ἑορτῆς ταύτης. σ') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὰ ἄγια Θεοφάνεια. ζ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τό: «Σὺ εἶ δὲ ἐρχόμενος, οὐ ἔτερον προεδοκῶμεν;». η') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸ Βάπτισμα, καὶ εἰς τὸν πειρασμόν, καὶ εἰς τὸν ληστήρ, καὶ κατὰ Ἀρειανῶν καὶ τὸν τετέον τὸ «κλητός», καὶ εἰς τὴν φητὰ τοῦ Ἀποστόλου Ἐρμηνεία. θ') Τοῦ αὐτοῦ

Λόγος εἰς τὸ ἀποστολικὸν φητὸν τὸ λέγον: «Τοῦτο δὲ γιγνώσκετε, διὶ μὲν ἐσχάταις ἡμέραις ἔσονται καὶροὶ χαλεποί». *ι'*) Τοῦ ἐρ ἄγιοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης περὶ θεότητος Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ. *ια'*) Τοῦ αὐτοῦ [Χρυστόμου] Ὁμιλία λεχθεῖσα ἐρ Κωνσταντινούπολει ἐρ τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ Μεγάλῃ, ὀλίγων συνελθόντων, εἰς τό: «Μὴ φοβοῦ ὅταν πλοντήσῃ ἄνθρωπος»· καὶ Περὶ ἐλεημοσύνης. *ιβ'*) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τό: «Ἄσπάσασθε Πρίσκιλλαρ καὶ Ἀκύλαρ καὶ τὰ ἔξης». *ιγ'*) Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς Ἀκύλαρ καὶ Πρίσκιλλαρ, καὶ εἰς τὸ μὴ κακῶς λέγειν τοὺς λερεῖς τοῦ Θεοῦ. *ιδ'*) Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἀναθεματίζειν ζῶντας ἢ τεθνεῶτας. *ιε'*) Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μεταροής· καὶ εἰς Δαβὶδ τὸν βασιλέα περὶ τῆς τοῦ Οὐρίου. *ιε'*) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ΜΔ' Ψαλμὸν: «Οὐ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων»· καὶ τίρος χάριν δὲ Ψαλμὸς εἰς τὸν βίον εἰσερεχθεὶς μετ' ὕδης ψάλλεται, καὶ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας. *ιζ'*) Τοῦ αὐτοῦ εἰς Πέτρον καὶ Ἡλίαρ τὸν Προφήτην. *ιη'*) Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μεταροής καὶ ἐλεημοσύνης. *ιθ'*) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τό: «Ἐκονσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν, μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγρωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ τὰ ἔξης»· καὶ διπλαὶ χρήματα προσιέραι τοῖς μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ. *ιχ'*) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ φητὸν τοῦ Εὐαγγελίου ἐρ ψέλεγον οἱ Ἰουδαῖοι περὶ τοῦ Σωτῆρος: «Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκότες». καὶ εἰς τὸ φητὸν τοῦ Σωτῆρος: «Οὐ οὐδεὶς οἶδε τὴν ἡμέραν ἐκείνην». *ικ'*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Ἀβραάμ. *ικβ'*) Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία διὶ μὲν δεῖ τιμᾶν τοὺς πνευματικοὺς διδασκάλους καὶ μὴ λοιδορεῖν αὐτούς. *ικγ'*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος, διὶ μὲν δεῖ τιμᾶν τοὺς ἔχοντα χάριν οἰαρδήποτε ἐπιστήμης μεταδιδόντας τῷ χρείαν ἔχοντι· καὶ Περὶ πρεσβυτέρων. *ικδ'*) Τοῦ αὐτοῦ, ἀπελθόντος τοῦ ἐπισκόπου Μαρτύρων ἡμέραν ἐρ τῇ χώρᾳ ἐπιτελέσαι, ἐλέχθη ἡ Ὁμιλία ἐρ τῇ πόλει εἰς Μάρτυρας· καὶ Περὶ κατανύξεως καὶ ἐλεημοσύνης. *ικε'*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ ζήλου εὐσεβείας, καὶ εἰς τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν καὶ τὸν ληστήν (ἀτελής).

ΡΙΠΓ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου, γεγραμμένον περὶ τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδα, φύλλα δὲ περιέχουν 334. Ἐν αὐτῷ περιλαμβάνονται τὰ ἔξης:

α') [Ἄδηλου] Βίος τοῦ ἀγίου Σιλβέστρου πάπα 'Ρώμης (ἐλλιπής τῆς ἀρχῆς). *β')* [Ἀνωνύμου] Βίος τοῦ δούλου Μαρτυριανοῦ. *γ')* Ὑπόμνημα εἰς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον Συμεὼν Μαρίστρου καὶ Λογοθέτου. *δ')* [Τοῦ αὐτοῦ] Μαρτύριον τοῦ ἀγίου καὶ ἐρδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. *ε')* [Ἀνωνύμου] Σύντομος διήγησις τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἀγίου καὶ πανερδόξου μάρτυρος Γεωργίου, ἐν εἴδει ἐπιστολῆς παραφρασθεῖσα ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπομνημάτων. *ϛ')* [Ἀνωνύμου] Ὑπόμνημά εἰς τὸν ἀγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον. *ζ')* [Συμεὼνος Μεταφραστοῦ] Μαρτύριον τῶν ἀγίων μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου. *η')* Πρὸς Τίτον Ἐπιστολή, Ὁμιλία Α' τοῦ Χρυσοστόμου. *θ')* Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία Β' εἰς τὴν αὐτήν Ἐπιστολήν. *ι')* [Συμεὼνος Μεταφραστοῦ] Βίος τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. *ια')* Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος πρὸς τοὺς πολεμοῦντας τοὺς ἐπὶ τὸ μοράζειν ἐράγοντι. *ιβ')* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀπιστον πατέρα, Λόγος Β'. *ιγ')* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πιστὸν πατέρα, Λόγος Γ'. *ιδ')* Τοῦ αὐτοῦ παραιγετικὸς πρὸς Σταγείριον, Λόγος Α'. *ιε')* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν, διὶ μὲν ἡ ἀθυμία χαλεπωτέρα καὶ δαίμονος, Λόγος Β' (ἐλλιπής).

ΡΠΔ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχος περιέχει φύλλα 251 ἐν σχήματι τετάρτου, καὶ ἔστι γεγραμμένον περὶ τὴν ΙΑ' ἑκατονταετηρίδα, ἐλλιπὲς δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους. Εὑρηται ἐν αὐτῷ τὰ ἔξης:

α') Τοῦ ἀγίου Βασιλείου πρὸς Ἐύρωμον Λόγος Β' (ἐλλιπής). β') Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εύρωμον περὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἀγίου Λόγος Γ'. γ') Τοῦ αὐτοῦ Ἀρτιόρητικὸς κατὰ Εύρωμίου ἀπορίαι καὶ λύσεις ἐκ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν εἰς τὰ ἀτιλεγόμενα περὶ τοῦ Υἱοῦ ἐν τῇ Καιρῷ καὶ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. δ') Τοῦ αὐτοῦ κατ' Εύρωμίου πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, διτι ἀγαγκαία καὶ ἡ τῶν μικροτάτων μερῶν τῆς θεολογίας ἔρευνα. ε') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Περὶ παρθενίας. σ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγος περὶ Παρθενίας ἔχων κεφάλαια ΠΕ¹.

ΡΠΕ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τεῦχος ἐν φύλλῳ, κατὰ τὴν ΙΑ' γεγραμμένον ἑκατονταετηρίδα, συγχείμενον δὲ ἐκ φύλλων 383. Περιέχονται ἐν αὐτῷ τάδε:

α') Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντιούπολεως τοῦ Χρυσοστόμου Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας τίρος ἐγένετο οὐκ ἐκ μέσου γέροντος ὁ διάβολος, καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάπτει ἡ τούτου πονηρία ἐὰν προσέχωμεν· καὶ Περὶ μεταρολας. β') Τοῦ αὐτοῦ, "Οτι ἐκ ἥρθυμίας ἡ κακία, καὶ ἀπὸ σπουδῆς ἡ ἀρετή· καὶ οὐδὲν οὐτε ἄρθρωποι πονηροί, οὐτε αὐτὸς ὁ διάβολος τὸν νήφορτα παραβλάψαι δύναται· καὶ ἡ ἀπόδειξις ἐκ τῶν κατὰ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Ἰώ�. γ') Τοῦ αὐτοῦ Όμιλία εἰς μηδημῆ Μαρτύρων, καὶ ὅτι πρόβατον καὶ ποιμὴν ὁ Χριστὸς ὄνομάζεται· καὶ εἰς τὸ καταπέτασμα, καὶ εἰς τὸ Ιλαστήριον. δ') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰ κατὰ τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν Σαούλ, καὶ Περὶ ἀρετικακίας, καὶ τοῦ δεῖν φειδεσθαι τῶν ἔχθρῶν, καὶ μηδὲ ἀπόντας λέγειν κακῶς. ε') Τοῦ αὐτοῦ "Οτι μέγα ἀγαθὸν οὐ τὸ μετιέραι μόνον ἀρετήν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαινεῖται ἀρετήν· καὶ ὅτι μετέζορ ἔστησε τρόπαιον φεισάμενος τοῦ Σαούλ ὁ Δαβὶδ, ή ὅτε τὸν Γολιάθ κατήρειχε· καὶ ὅτι ἐαυτὸν μᾶλλον ἡ τὸν Σαούλ ὡφέλησε τοῦτο ποιήσας· καὶ εἰς τὴν ἀπολογίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν Σαούλ. σ') Τοῦ αὐτοῦ, "Οτι ἐπισφαλὲς τὸ εἰς θέατρα ἀραβαλεῖται· καὶ ὅτι μοιχοὺς ἀπηρτισμένους ποιεῖ· καὶ ὅτι ἀθυμίας αἵτιος καὶ πολέμου τοῦτο· καὶ ὅτι πᾶν εἰδος ἀρετικακίας ὑπερεβάλετο ὁ Δαβὶδ ἐν τοῖς κατὰ τὸν Σαούλ· καὶ ὅτι τὸ φέρειν ἀρπαγὴν πράως, τοῦ δοῦραι ἐλεημοσύνην ἵστορ. ζ') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ τοῦ Ἀβραὰμ ὁητὸν τὸ λέγον: «Θές τὴν χειρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου»· καὶ εἰς διαφόρους μαρτυρίας. η') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις· καὶ εἰς τὸν μακάριον Ἀβραάμ. θ') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον, καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανῶν οὐ γίνονται δαίμονες· καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης. ι') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον, καὶ τίρος ἐγένετο οὐκ εἶπεν ἐλαύεις τὰ ἀγαθά σου, ἀλλ᾽ ἀπέλαυεις· καὶ διατί οἱ μὲν δίκαιοι κινδύνοις περιπίπτουσιν, οἱ δὲ ἀμαρτωλοὶ τούτους διαφεύγουσι. ια') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν κατὰ τὸν πλούσιον καὶ τὸν πτωχὸν Λάζαρον.

¹ Ἀπελείφθησαν μόνα Κεφάλαια ΟΗ', τῶν λοιπῶν ἐκπεσόντων.

παραβολήν· καὶ διὰ τὸ συγειόδες εἶωθεν ἡμᾶς ἀγαμψηρήσκειν παλαιὰ ἀμαρτήματα· καὶ εἰς τὸν Ἰωσῆφ. *ι⁶*) Τοῦ αὐτοῦ Μετὰ τὰς καλάνδας τῇ ἑξῆς, κατὰ τῶν μεθυόντων, καὶ περὶ τῶν εἰς καπηλεῖα εἰσιόντων· καὶ διὰ τὸν διδάσκαλον οὐ χρὴ ἀπογιρώσκειν τῶν μαθητῶν, καὶ μὴ πρὸς τὸ παρὸν πελθωταί· καὶ εἰς τὸν πτωχὸν Λάζαρον. *ι⁷*) Τοῦ αὐτοῦ εἰς τό: «Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου», καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. *ι⁸*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδηλορ μὲν οὖσαν ἐπὶ τότε, πρὸ δὲ ὅλης ἐτῶν γρωρισθεῖσαν παρὰ τινῶν τῶν ἀπὸ τῆς Αἴγυπτου ἐλθόντων καὶ ἀγαγγειλάντων. *ι⁹*) Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεαθαι, καὶ ἐρμηνεία εἰς τό: «Πάτερ ἡμῶν». *ι¹⁰*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πρὸς τοὺς ἀπολιμπαρούμενούς τῷ θείων συνάξεων· καὶ εἰς τὸ ἄγιον καὶ σωτήριον Βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀραξίων κοινωνούντων· καὶ διὰ οἱ ἀτέλεστοι καταλιμπάγοντες τὴν θελαρ λειτουργίαν καὶ πρὸ τῆς τελευταίας εὐχῆς ἔξερχομενοι τὸν Ἰούδαρ μυροῦνται. *ι¹¹*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος πάντα ὠφέλιμος περὶ πίστεως, καὶ εἰς τὸν περὶ φύσεως τόμον. *ι¹²*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ^{ἡμῶν} Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ εἰς τό: «Πάρτες μὲν παραστησόμεθα τῷ βίματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔκαστος ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ». *ι¹³*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ φητὸν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ τὸ λέγον: «Μὴ φοβοῦ δταρ πλοντήσῃ ἄνθρωπος»· καὶ περὶ φιλοξενίας, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ. *ι¹⁴*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τό: «Ἐκουσίως γὰρ ἀμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖται τὴν ἐπίγρωσιν τῆς ἀληθείας»· καὶ ὅπως χρὴ προσιέραι τοῖς μυστηρίοις τοῦ Χριστοῦ. *ι¹⁵*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὰς δέκα Παρθένους, καὶ περὶ μεταροτάς καὶ ἐλεημοσύνης. *ι¹⁶*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἡμέρας τάλαντα ὄφειλοντος, καὶ τὰ ἔκατὸν δημάρια ἀπαιτούντος· καὶ διὰ πατὸς ἀμαρτήματος τὸ μητηριακετερ χειρόν ἔστι. *ι¹⁷*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος περὶ μεταροτάς. *ι¹⁸*) Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μεταροίας, ἐξ ἀγροῦ αὐτοῦ ἐπαρελθόντος. *ι¹⁹*) Τοῦ αὐτοῦ Περὶ μητηριακετερ, ἥτοι ὄργης, καὶ περὶ μεταροίας, καὶ περὶ τοῦ πάση σπουδῆς φεύγειν τοὺς δρόκους. *ι²⁰*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν παράλιντον τὸν διὰ τῆς στέγης χαλασθέντα, διὰ οὐκ αὐτός ἔστιν ὁ παρὰ τῷ Ἰωάννην κείμενος, καὶ τὰ ἑξῆς. *ι²¹*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τό: «Ο Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ εἰς τό: «Οταρ παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί», καὶ εἰς τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος¹. *ι²²*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν δῆσιν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου: «Τοῦτο γὰρ ἵμερ λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, διὰ ἐμεῖς οἱ ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· διὰ αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ τεκροὶ ἐν Χριστῷ ἐγερθήσονται πρῶτοι· ἐπειτα ἐμεῖς οἱ ζῶντες»· καὶ περὶ τῶν διαπιστούντων τῇ γεέρνῃ καὶ λεγόντων μὴ εἶναι γέέρναρ. *ι²³*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς Μελχισεδέκη. *ι²⁴*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ΜΓ' Ψαλμόν: «Ορ τρόπον ἐπιποθεῖ η ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων»· καὶ τίρος χάριν ὁ Ψαλμὸς εἰς τὸν βίον ἡμῶν εἰσερεχθεὶς μετ' ὥδης γάλλεται· καὶ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ μακροθυμίας. *ι²⁵*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Προφήτην Δαβὶδ, καὶ περὶ μεταροτάς. *ι²⁶*) Τοῦ αὐτοῦ Κατὰ μεθυόντων· καὶ εἰς τὴν Ἀράστασιν τοῦ Σωτῆρος. *ι²⁷*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἄγιον Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, καὶ εἰς Ἡλίαν τὸν Προφήτην. *ι²⁸*) Τοῦ αὐτοῦ Λόγος Α' εἰς τὸν μακάριον καὶ δίκαιον Ἰώθ. *ι²⁹*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν ἀληθινὸν καὶ μακάριον Ἰώθ Λόγος Γ'. *ι³⁰*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν θεοσεβῆ καὶ μακάριον Ἰώθ Λόγος Δ'. *ι³¹*) Τοῦ αὐτοῦ Ουμιλία εἰς τὰς δέκα Παρθένους. *ι³²*) Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν μυ-

¹ Χειρ ἑτέρα παρεπέγραψε ταῦτα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τῆς ὄχεως: «Δεῖπνος Λόγος ΚΖ', ΚΗ' καὶ ΚΘ'. Οὗτος δὲ εστὶ Α'. Ἀπαγγεῖς δὲ οἱ λόγοι τῆς δεῖπνου εἰσὶ ΜΗ'».

στικὸν Δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος, καὶ περὶ τῆς τοῦ Ἰούδα προδοσίας, καὶ κατὰ Ἰουδαίων καὶ μητσικάκων. Ἐλέχθη εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Ε'. λό') Τοῦ αὐτοῦ Ὁμιλία εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸν ἀγιστήρα καὶ περὶ τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας καὶ περὶ τοῦ συνεχῶς εὑχεσθαι ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. Ἐλέχθη εἰς τὴν μεγάλην Παρασκευήν. μ') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὴν Θεόσωμον Ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐλέχθη δὲ τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ. μα') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸ ἀποστολικὸν φητὸν τὸ λέγον: «Τοῦτο δὲ γινώσκετε, διότι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί». μβ') Ἰωάννου Πρεσβυτέρου Εἰς τὸν βίον τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου πόλεως Κωρσατίας¹. μγ') Πολυβίου ἐπισκόπου Ῥιγοχούρων εἰς Ἐπιφάνιον ἐπίσκοπον Κύπρου πόλεως Κωρσατίας². μδ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωρσατιουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἄγιον ιερομάρτυρα Ἰγνάτιον τὸν Θεοφόρον ἀρχιεπισκόπον Ἀρτιοχείας. με') [Ἀνωνύμου] Ἀθλησις τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ Πρόκλου καὶ Ἰλαρίον. μς') [Ἀνωνύμου] Βίος καὶ πολιτεία τῆς ἀγίας διοικάρτυρος Γολιγδούχ, τῆς ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι μετονομασθείσης Μαρίας. μζ') [Ἀνωνύμου] Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου καὶ θαυματουργοῦ Ὁρησίου (ἀπελήν).

ΡΠΣ'.

ΟΜΟΙΟΝ

Τὸ τεῦχός ἔστι γεγραμμένον ἐν φύλλῳ περὶ τὴν IA' φθίνουσαν ἢ τὴν IB' ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα, καὶ περιέχει φύλλα 217. Ἐνεστι δὲ ἐν αὐτῷ τὰ ἔξι:

α') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωρσατιουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου Λόγοι εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ Τελώνην. β') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Φαρισαῖον καὶ Τελώνην ἔτερος. γ') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Ἀσωτον. δ') Τοῦ αὐτοῦ Λόγος εἰς τὸν Ἀχαϊὸν τὸν βασιλέα, καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον. ε') Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τοὺς κεκοψημένους, ἐκ τῆς Πρὸς Θεσσαλονίκες B' Ἐπιστολῆς: «Τοῦτο γὰρ ἴμιτρ λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου κτλ.». σ') Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς Πρὸς Θεσσαλονίκες Ἐπιστολῆς: «Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείατο ἔχετε γράφεσθαι ἴμιτρ. αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἶδατε διότι ἡ ἡμέρα Κυρίου, ὡς κλέπτης ἐν τυκτί, οὕτως ἔρχεται». ζ') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ Περὶ τῶν ἐν πλοτει κεκοψημένων. ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτοις τὰ μέγιστα ὄντηνται. η') Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς Πρὸς Θεσσαλονίκες B' Ἐπιστολῆς εἰς τὸ φητὸν τὸ λέγον: «Οἱ μὴ εἰδότες τὸν Θεόν, μηδὲ τὸν Εὐαγγελίον ἀκούσατες τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, δίκηντο τίσουσιν. ὁλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προεώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ δόξης τῆς ισχύος αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐνδυνάσθηται ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ δοξασθῇται ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν αὐτῷ». θ') Τοῦ αὐτοῦ, "Οὐ ἀτελεύτητος ἡ κόλασις· καὶ εἰς τὸ φητὸν τοῦ Ἀποστόλου: «Εἴ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσὸν ἡ ἀργυρόν, λίθους τιμίους, ἔνδυτος, χόρτον, καλάμην, ἐκάστον τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται». ι') Ἰππολύτον τοῦ μακαριωτάτου Περὶ συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀρτιχρόστου, καὶ εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-

¹ Φέρεται δὲ Βίος αὐτος ἐν τῇ ἐκδόσει Διονυσίου τοῦ Πεταύιου [τόμ. B'. Colon. εἰτε Lips. 1682].

² Τούτου ἡ ἀρχὴ ἔχει ὅδε: «Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆτρον πλονούσιος θεῷ τῷ διώρῳ, καὶ δοξάζοντι τοὺς δοξάζοντας αὐτόν, καθὼς φησιν ὁ θεῖος λόγος: «Ἄλλος ἡ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, καὶ δὲ ἔχουσθεντο με ἀπομασθήσεται». Πληροῖ δὲ 16 φύλλα τοῦ τεύχους.

σοῦ Χριστοῦ¹. α') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης Εἰς τὴν παρείσθασιν τῶν ἀγίων υηστειῶν. β') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Περὶ υηστείας. γ') Τοῦ αὐτοῦ Περὶ υηστείας. δ') Ἀραστασίου μοραχοῦ τοῦ Σιρᾶ ὄρους Ὁμιλία εἰς τὸν ἔκτον Ψαλμόν, καὶ περὶ μεταρολας. ε') Διήγησις Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινούπολεως δι' ἥντας τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἀγίων υηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ υηστείας καὶ ἐλεημοσύνης. ζ') [Ἀνωνύμου] Διήγησις διαλαμβάνοντα περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ δπως καὶ δι' ἥντας παρέλαβε τὴν ὁρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τὴν πρώτην κύριακὴν τῶν ἀγίων υηστειῶν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ Μεγάλη Ἐκκλησίᾳ. ι') [Ἀνωνύμου] Διήγησις ψυχωφελῆς περὶ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας εἰκόνος τὸ πῶς ἐκδηθῇ Ἀρτιφωρητής καὶ περὶ Θεοδώρου ταυκλήρου τοῦ Βυζαντίου, καὶ περὶ Ἀθραύσου τοῦ Ἑβραίου. ιη') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ τοῦ κατὰ Θεόν πολιτεύεσθαι, καὶ ἐρμηνεία τῆς προσευχῆς. ιθ') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀραστασίου μοραχοῦ τοῦ Σιρᾶ ὄρους Περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως, καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μὴ μηδησικακεῖν. ιχ') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου: «Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵρα σταυρωθῆντα παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἤγαγον καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρατίου τόπον». ια') [Ἀνωνύμου] Βίος Ἰακώβου μοραχοῦ πολλὴν ἔχων κατάρυξιν. ιβ') Βασιλείου ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας Εἰς τό: «Ἴδον ἀραβαΐτομεν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ διὰ τοῦ ἀρθρώπου παραδοθῆσεται εἰς χεῖρας τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων». ιγ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τό: «Εἶπε ἵρα οἱ δύο υἱοί μου καθήσωσιν εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων σου». ιδ') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Περὶ υηστείας, καὶ εἰς τὸ φητὸν τοῦ Ἀποστόλου: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε». ιε') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων Εἰς τὸν βίον τῆς δοσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αιγυπτίας τῆς ἀπὸ ἐταιρίδων. ις') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, «Οτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ υηστεία τῆς τεσσαρακοστῆς πρὸς τὸ δύνασθαι κοινωνεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς πρῶτον καὶ πῶς δυνατὸν μὴ μηδησικακεῖν καὶ περὶ τῆς τῶν δρκῶν ἀποχῆς. ιζ') Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία εἰς τὸ φητὸν τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου: «Ἡν τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθαρίας ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Ἡν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ». ιη') Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐρμηνείας τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου: «Οὕπω δὲ δὲ Ἰησοῦς ἐληλύθει εἰς τὴν κώμην, ἀλλ᾽ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὃπου ἀπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ». ιθ') Τοῦ αὐτοῦ ἐρμηνεία εἰς τὸ αὐτὸν κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγέλιον: «Ο δὲ Ἰησοῦς ἤρε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ ἄρω καὶ εἴπε, Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι, διτι ἥκουσάς μου ἐγὼ δὲ ἥδειν, διτι πάντοτέ μου ἀκούνεις, ἀλλὰ διὰ τὸν δχλὸν τὸν περιεστῶτα, εἴπον». λ') Τοῦ ἐρ ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου Λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον (ἔλληπτής μόνον γάρ ἐν φύλλον ἐκ τῆς ἀρχῆς σώζεται).

¹ Τοῦτο ἔστι τὸ ἐν τοῖς ὑποδολιμαῖοις ὑπὸ τῶν κριτικῶν τασσόμενον.